

Čebelica - Méhceske

2014/2015

GLASILO UČENCEV DVOJEZIČNE OSNOVNE ŠOLE PROSEŇJAKOVCI
A PÁRTOSFALVI KÉTNYELVŰ ÁLTALÁNOS ISKOLA TANULÓINAK LAPJA

SPLETAMO NITI ZNANJA
FONJUK A TUDÁS SZÁLAIT

Dragi učenci, dragi bralci »Čebelice«

Meni ljub pesnik Tone Pavček takole pravi:

»Nobena pot ni ravna,
nobena pot ni revna,
a vsaka je zahtevna
in tvoja ena sama – GLAVNA.«

In pot šolskega leta 2014/15 se zaključuje. Je bila uspešna, je bila ustvarjalna, je bila navdihujoča in je bila glavna?

Pred vami je glasilo, ki razodeva zgoraj omenjeno. Je izbor ustvarjalnosti, so izpovedi, so pesmi, zgodbe in likovne stvaritve, Vas dragi učenci. Vsem, ki ste ustvarili tokratno izdajo, se zahvaljujem za vztrajnost pri delu, za kreativnost in zamisli, ki dozorevajo in se utrinjajo v plodne ideje. Zahvala velja tudi vsem mentoricam in mentorjem, ki privzgajate bolj izkušene bralne sposobnosti, razvijate občutljivosti za književnost in spretnosti v pisanju.

Dragi bralci! Sprehodite se z nami. Želim vam prijetno branje.

Pripis:

Dragi učenci! Zelo sem ponosna na Vas.

Merilo znanja, ki Vam odpira vrata v svet, niso le ocene, zapisane v spričevalih. Merilo je tudi zavest o vloženem delu, pridobljene izkušnje in odnosi, s katerimi nenehno zorimo. Tu so tudi iniciativnost, solidarnost, sobivanje.

Edinstveni ste po tem, da ste nekateri za svoja leta k delu pristopali izjemno odgovorno, kar potrjuje vaš učni uspeh, uspehi na tekmovanjih, potrjujejo vaši nastopi. Tisti, ki imate morda težave, pa le pogumno naprej, iz negativnih izkušenj se največ naučimo. In Vaš odnos do odraslih, vaše kulturno obnašanje. Izjemno, pa čeprav tu in tam so še kakšni spodrsljaji.

Izredna pohvala gre našim letošnjim devetošolcem. S svojo ustvarjalnostjo, idejami, z ustrežno komunikacijo, s pravimi medsebojnimi odnosi ste generacija, ki pušča velik pečat na šoli. Ponesite svojo ustvarjalnost v življenje.

Hvala vam!

Jožefa Herman, ravnateljica

Csodálatos dolog az írás nem?

(az írás szépségéről)

Ifjabb Alexandre Dumas szavait idézzük:

Az a mű, amelyet elolvasnak: él, az a mű, amelyet másodszor is elolvasnak: megmarad.

Az írással képesek vagyunk gondolatainkat maradandó formába, egyszerre akár nagy közönségnek is közölni.

Tesszük úgy, hogy akár évszázadok múltán is megelevenedhet minden, amit akkor, írás közben kigondoltunk. Ez az egyik szépsége a dolognak.

Ha olyat írsz, amit élvezel, akkor önmagadnak is jót teszel a fantáziád megörökítésével. Felszabadítja a lelket, mozgatja az agyat és egyben műveli a nyelvi képességeidet. Ezeknek a képességeknek iskolában dolgozatírásnál is nagy hasznát fogod venni.

A nyelvi képességek művelésével pedig az élő szóban való kommunikációd is fejlődik. Mindezt úgy éred el, hogy közben jól szórakozol.

Az írás szabadságot ad. Az író messzi tájakra utazhat, más emberek bőrébe bújhat.

Aki naplót, vagy életrajzot ír, az kiírja lelke legmélyebb érzéseit, örömét, fájdalmát, gondolatait.

A költő is legmélyebb érzéseit írja le, csak ő ezt művészi formába csomagolja. Néha a legnagyobb fájdalmakból születnek a legszebb versek.

Ezért, amikor ötletet kapsz, vedd papírra, majd ami éppen eszedbe jut, úgy folytatod. Igazán jó történetek tudnak így kerekedni. Ha vége van, akkor csak odabiggyeszted: „Vége” és kész is.

Csodálatos dolog az írás nem?

A szerkesztők

Bzzz bzzz...še eno šolsko leto je za nami....tudi tokrat je bilo uspešno, kar prikazujejo tudi naslednje slike in vaši izdelki.

A 2014/15-ös iskolaév is véget ért. Újból itt a Méhecske, amelyben szorgosan összegyűjtöttük mindazt, amit év közben alkottatok.

UTRINKI V ŠOLSKEM LETU 2014/2015 / A 2014-2015-ös TANÉV PILLANATKÉPEI

KNJIGA MENE BRIGA

ZABAVNE ŠPORTNE IGRE

MERJENJE IN OBDELAVA PODATKOV

HRANA KOT VIR ENERGIJE

TRADICIONALNI ZAJTRK

*PROMET
IN
ENERGIJA*

KIRÁNDULÁSON

PROJEKTI TEDEN

ZABAVNE ŠPORTNE IGRE

EKO DAN

CELICA - medpredmetna povezava

PREKMURSKA IŽA

MLADI ALKIMISTI

KAPLJICA

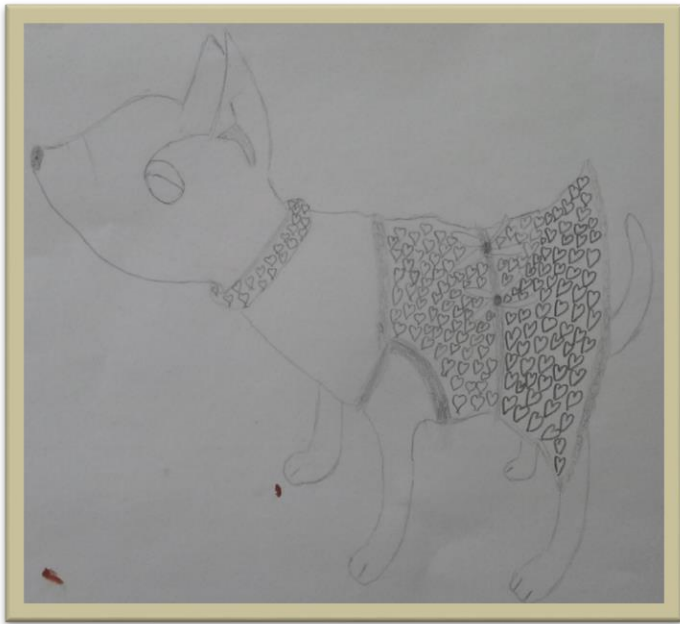
PRVENSTVO V BADMINTONU

MLINČEK SE VRTI

Vstopite z mano v LIKOVNI
KOTIČEK! / TANULÓINK RAJZAI

**A kedvenc játékom,
Abraham Alida Kiara, 3.osztály**

Drevo jeseni, Lukas Unger, 3.razred

**Drevo jeseni,
Nina Laco, 3.razred**

Škrat (praskanka)

Pia-Lana Vogrinec, 1. aD

Pošasti v omari (mešana tehnika - voščenke, vodene barve)

Nina Šanca, 2. aD

Cvetlice na vrtu (grafika - slikarska monotipija)

Sven Temlin, 1. aD

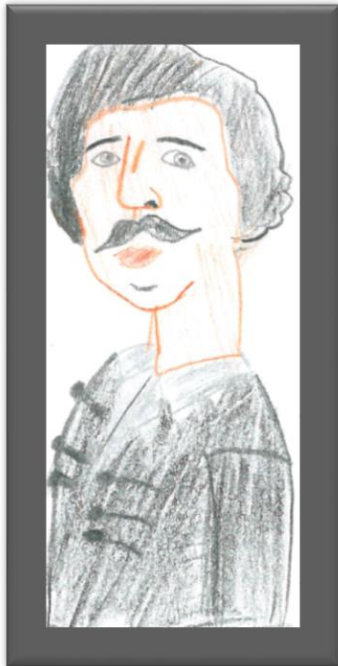

Medved kolesar (risba s tušem), **Tian Tibola**, 2. aD

Medved kolesar (risba s tušem), **Nina Šanca**, 2. aD

Badmintonist (bela kreda na temni podlagi), **Tian Tibola**, 2. aD

Petőfi Sándor naplójából
Špilak Larisa, 5. osztály

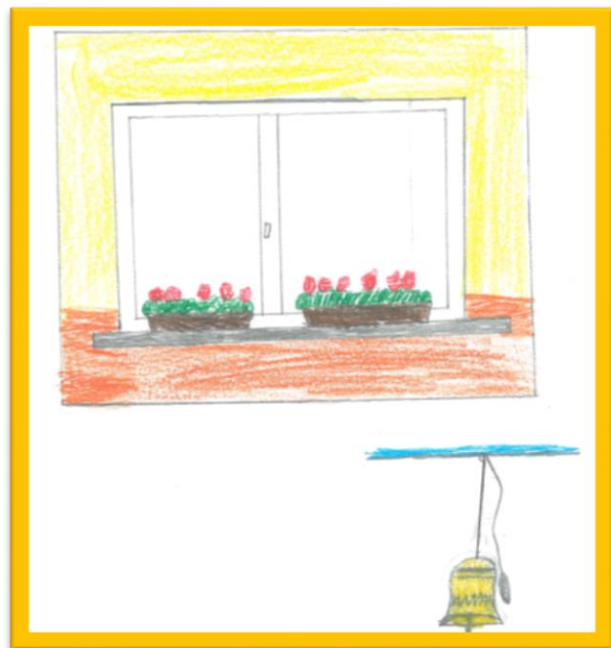
Kossuth Lajos azt üzenté...
Špilak Larisa, 5. osztály

Petőfi Sándor: Nemzeti dal
Könye Mišel, 5. osztály

Szeptemberi emlék
Bočkorec Miša, 5. osztály

S

Szeptemberi csengetés
Balajc Anastazija, 5. osztály

Hegedű az osztályban
Bočkorec Miša, 5. osztály

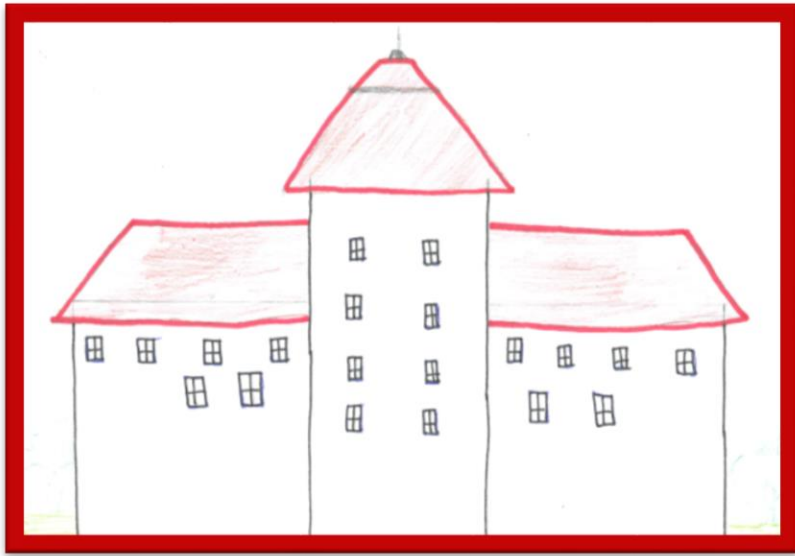
Szent Anna tava
Balajc Anastazija, 5.osztály

A só
Benko Eva Marija, 5.osztály

Rákóczi harangja
Špilak Larisa, 5.osztály

A lendvai vár
Poredoš Sebastjan, 6.osztály

Mátyás bolondja
Kalamar Luna Sara, 6.osztály

A postán
Kovač Teo, 6.osztály

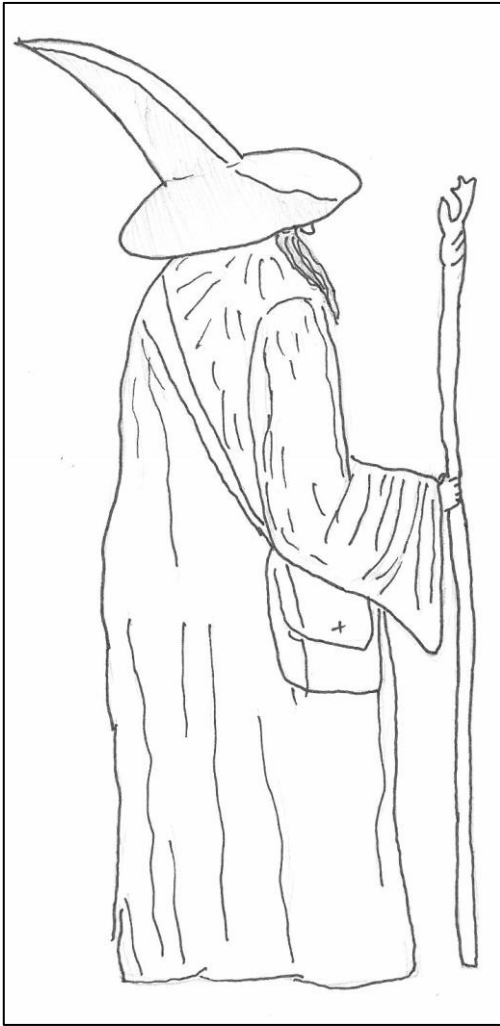
A szorgalmas és a rest leány
Könye Mišel, 5.osztály

A szorgalmas és a rest leány
Barić Melisa, 4.osztály

Vízipók csodapók
Barić Melisa, 4.osztály

Gandalf

Dolinar Lana, 9. osztály

Zsákos Bilbó

Vstopite z mano v LITERARNI
KOTIČEK! / TANULÓINK ÍRÁSAI

Grigor Vitez: ZRCALCE

Nadaljevanje zgodbe

»Tako je, tako, sinka moja. Vidva sta še majhna in vidita vse pomanjšano, a precej se ve, da sta moje pameti in moje krvi!«

In medved obesi zrcalce na steno.

Nekega dne je k medvedkom prišla na obisk lisička. Naenkrat je na steni zagledala zrcalce in videla svojo sliko. Rekla je: »Zakaj pa je moja slika pri vas doma?«

»Zajec jo je našel v gozdu in sem jo prinesel domov,« ji je odvrnil medved.

Medved in lisica sta se pričela prepirati. Medved je lisico nagnal domov. Ker je lisica zvita, je hitro dobila idejo. Skrila se je in počakala na priložnost, da se zmuzne v hišo in odnese sliko. Medved si je zjutraj želel ogledati svojo sliko, a je na steni ni več našel. Močno se je razjezil. Tako je zahrulil, da se je stresel ves gozd. Ker se je lisica prestrašila medvedovega kričanja, je hitro pograbila sliko in jo zakopala globoko pod kup listja. Kmalu jo je prišel obiskat besni medved. Lisička ga je povabila v stanovanje in mu pokazala, da slike ni pri njej. Po medvedovem obisku je šla iskat ogledalo. Ker pa je bilo listja v gozdu preveč, ga nikjer več ni našla.

Brez slike sta ostala tako medved, kot tudi lisica.

Učenci 1. in 2. aD

1. aH SE PREDSTAVI

NÉV: JESSICA

KEDVENC TANTÁRGY: sportnevelés

KEDVENC RAJZFILM: Hello Kitty

KEDVENC KÖNYV: Piroska és a farkas

KEDVENC ÉTEL: gyümölcs

KEDVENC ITAL: víz

KEDVENC ÁLLAT: macska

KEDVENC JÁTÉK: puzzle

HOBBI: festés

NÉV: DENIEL

KEDVENC TANTÁRGY: sportnevelés

KEDVENC RAJZFILM: Cars

KEDVENC KÖNYV: Hófehérke

KEDVENC ÉTEL: hamburger

KEDVENC ITAL: almálé

KEDVENC ÁLLAT: macska

KEDVENC JÁTÉK: autó

HOBBI: barkácsolás

IME: REON

NAJLJUBŠI ŠOLSKI PREDMET: glasbena vzgoja

NAJLJUBŠA RISANKA: Tom in Jerry

NAJLJUBŠA KNJIGA: Maček Muri

NAJLJUBŠA HRANA: pica

NAJLJUBŠA PIJAČA: pomarančni sok

NAJLJUBŠA ŽIVAL: pes

NAJLJUBŠA IGRAČA: traktor

HOBI: igra s psom

IME: TIM

NAJLJUBŠI ŠOLSKI PREDMET:

športna vzgoja

NAJLJUBŠA RISANKA: Cars

NAJLJUBŠA KNJIGA: Rdeča kapica

NAJLJUBŠA HRANA: hamburger

NAJLJUBŠA PIJAČA: ledeni čaj

NAJLJUBŠA ŽIVAL: konj

NAJLJUBŠA IGRAČA: traktor

HOBI: gledanje tv

HÁZI KEDVENCEM

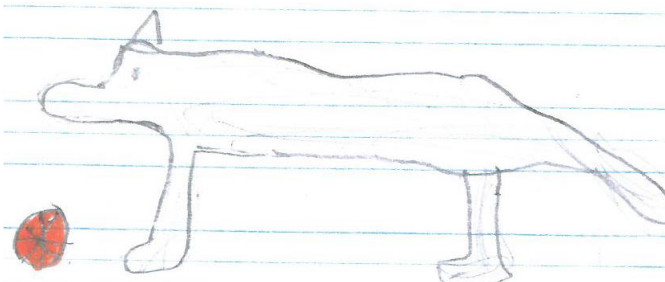
Az én házi kedvencem kutya.
A neve Dina. Fekete színű, csontot,
kutya ételt és brikettet eszik.
Szeret labdával játszani.
Sokat ugat. A Dinát nagyon
szeretem.

Šanca Nina, 2. osztály, TI Domonkosfa

HÁZI KEDVENCEM

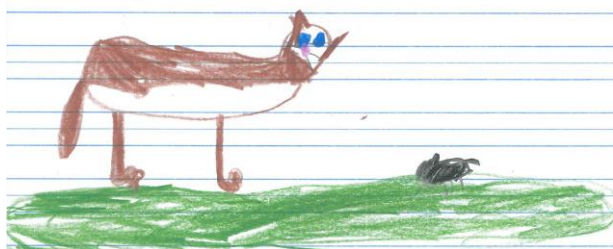
AZ ÉN HÁZI KEDVENCEM
A KUTYA. A NEVE BEN.
HÜST ÉS BRIKETTET ESZIK.
SZERETEK VELE JÁTSZANI.

Temlin Sven, 1. osztály, TI Domonkosfa

HÁZI KEDVENCEM

AZ ÉN HÁZI KEDVENCEM
A MACSKA. A NEVE JAKEG.
KONZERVET ÉS TEJET ESZIK.
EGERET FOG.

Ropoš Heidi, 1. osztály, TI Domonkosfa

HÁZI KEDVENCEM

AZ ÉN HÁZI KEDVENCEM
A KUTYA. A NEVE PUFI.
BRIKETTET ÉS CSONTOT ESZIK.

Unger Fabian, 1.osztály, TI Domonkosfa

HÁZI KEDVENCEM

AZ ÉN HÁZI KEDVENCEM A KUTYA.
A NEVE LILI. BRIKETTET ÉS CSONTOT
ESZIK.

Vogrinec Pia-Lana, 1.osztály, TI Domonkosfa

RAZGLEDNICA

<p style="text-align: center;">DRAGI TILEN!</p> <p>Smo na morju. Imamo se lepo. Jutri pridemo k vam na obisk. Lepe pozdrave ti želim.</p> <p>Portorož, 19.7. 1999</p> <p style="text-align: right;">Kevin</p>	 <p>Tilen Ranca Koroška 25 2000 Maribor</p>
--	--

VABILO

<p>DRAGI TADEJ,</p> <p>vabim te na nogometno igrišče. Pridi jutri v našo šolo ob 11. uri. Na igrišču bomo igrali nogomet in odbojko.</p> <p>Pordašinci, 20.5. 2015</p> <p style="text-align: right;">Kevin</p>

Kevin Körmendi, 2. razred

SINICA (opis)

Sinica pozimi ostane pri nas. Ljudje jo hranimo s semeni. Poleti se hrani z različnimi žuželkami. Živi v duplu. Gnezdo ima v gozdu ali v grmovju. Je ptica pevka. Jajca so bela in imajo rdeče pege. Mladiči se hranijo z žuželkami. Hranita jih oba starša.

Sven Pap, 2. razred

POČITNICE

Bile so počitnice.

V ponedeljek smo bili v gozdu.

V torek sta ati in mama kosila, jaz pa sem grabljal.

V sredo sva z atijem pospravljala ostanke vej od mlaja.

V četrtek smo postavljali mlaj.

V petek sva šla z atijem mulčat.

V soboto sem se učil in se igral na računalniku. Mama in ati sta šla na gostijo.

V nedeljo sem pisal pol ure. Z dedijem sem šel na tekmo.

Bilo je lepo.

Uroš Malačič, 2. razred

HELIKOPTER

Opis

Helikopter se lahko zaradi velikega propelerja na vrhu pilotske kabine dvigne navpično v zrak, zato ne potrebuje posebne vzletne steze. Helikopter lahko lebdi, zato se uporablja pri reševanju ljudi iz vode. Ponesrečencu vržejo vrv in ga s škripcem potegnejo v kabino. Helikopterje uporablja tudi gorska reševalna služba. Z njimi prepeljejo poškodovance v bolnišnico v najkrajšem času.

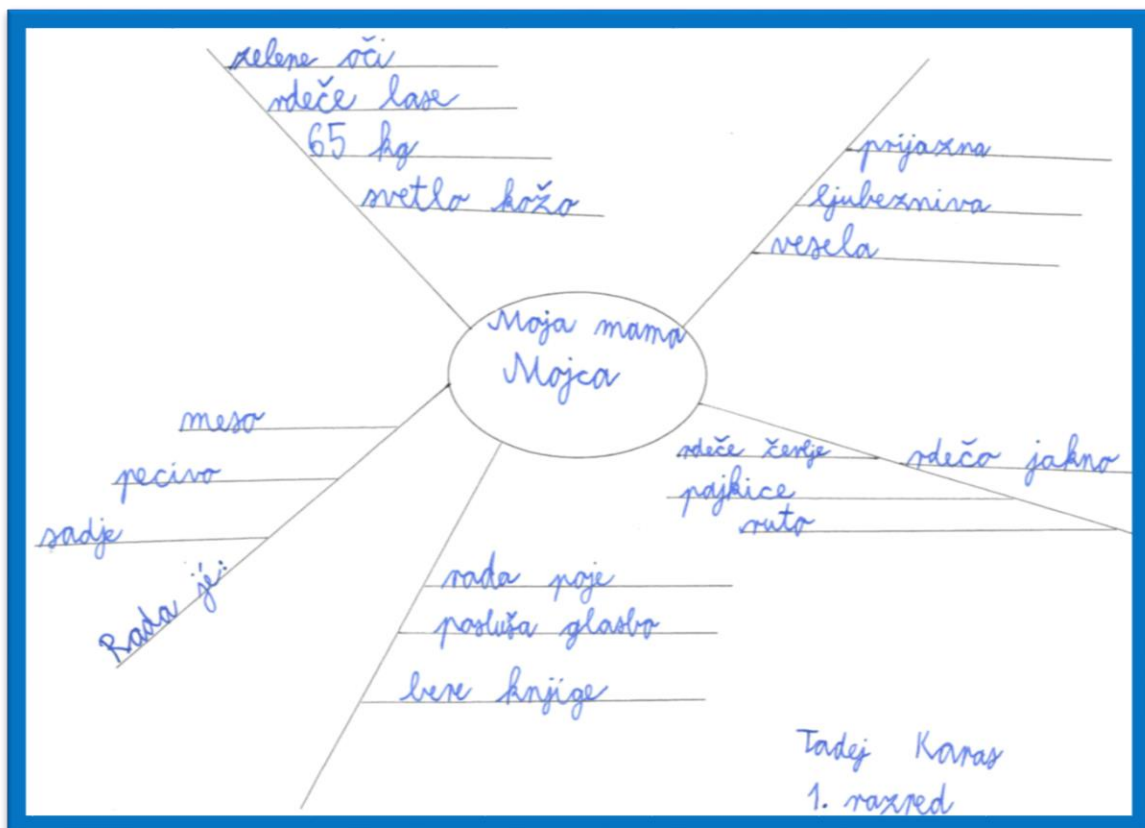
Tadej Karas, 1. razred

TORNAORÁN
 SZALADUNK, GIMNASZTIKAI
 GYAKORLATOKAT CSINÁLUNK,
 FOCIZUNK, HOKIT JÁT-
 SZUNK. KÜLÖNÖSEN SZE-
 RETEM A FOCIT.
 EDVIN VARGA DORA
 1. OSZTÁLY

Rosana Kovač, 1. razred

Tenerifén nyaraltunk

A családjunk a május elsejei szünetben Tenerifén nyaralt.

Nyaralás közben egy napon autót béreltünk, és elmentünk a Siam Parkba. Ott nagyon sok csúszda volt. Láttuk a világ 4. legnagyobb vizicsúszdáját és hullámmedencéjét. Nagyon sok csúszda volt. Volt egy elefántos is, az nagyon érdekes volt. Ugyanolyan érdekes volt a dzsungeles csúszda, mint az elefántos.

A hullámmedencében is sokat voltunk. Ott nagyon nagy hullámok voltak, de egyre kisebbek lettek. Zárásig ott voltunk. Mentünk a lustafolyón is. Ott is volt egy csúszda, azon is nagyon jó volt. Hat órákor elindultunk haza a szállodába.

Számomra ez volt nyaralásunk legizgalmasabb és a legjobb napja, mert együtt szórakozott a család.

Ábrahám Alida Kiara, 3. osztály

Kirándultunk

Egy áprilisi szombat reggel a családommal együtt kirándulni mentünk. Veszprémbe az állatkertbe mentünk.

Ott sokféle állat volt: elefánt, tigris, zsiráf, oroszlán, pingvin, orrszarvú, zebra, struccmadár, teve, sok majomfajta, különböző madarak, teknősök, láma, vaddisznó, óriáskígyó, medve.

Közben esett az eső, ezért a játszótérre mentünk. Én inkább az állatkertben akartam maradni. Így nemsokára visszamentünk, és megnéztük az oroszlánokat is.

Az állatkerti látogatás után a Balaton partjára mentünk. Ott a kikötőben sok horgász volt. Sajnos hideg volt az idő, és nem fürödhettünk.

Hazafelé megálltunk a Mc Donaldsban. Azon a szombaton nagyon jól szórakoztam.

Laco Nina, 3. osztály

KUHAR

KAJ DELA

- Kuhar kuha, pravi in peče
- Kuhar nareži in pripravi svinca
- Pripravi delo oziroma v kuhinji
- Postavlja jedilne liste

S ČIM DELA

- Štedilniki, mehanske naprave
- Posodo za pripravo jedi
- Različno orodje, krošnike, talni inventar

KJE DELA

- V hotelu
- V gostilnah
- V šolah
- V bolnicah
- V domačih domih

ZNANJE, SPRETNOSTI, IZBRABA

- Publična izobrazba kuhar
- Iporna tehnologija priprave hrane
- Izredne roke in poste, razlikuje hrane, dober vonj in okus

Lukas Unger, 3. razred

SIRAR

KAJ DELA

- SIR
- SKUTA
- KOŠLAK
- EMENTAALER, BERNINERKA
- JOGURT
- KISLA SMETANA

S ČIM DELA

MLEKO KOT SUROVINO

- OVCJE
- KOZJE
- KRAVJE

OPREMA

- MELNI MIZEN
- MELNI KOŠEL
- MELNI
- BAZILNI PLEŠE ZA JOGURT

IZBRABA IN KONSTANČE BAKTERIJ

KJE DELA

V SIRARNIKER IZ MLEKA IZDELUJEJO MLEČNE IZDELKE

ZNANJE, SPRETNOSTI, IZBRABA

- IZBRABA
- IZBRABA
- IZBRABA

Štefan Lazarovski, 3. razred

V pravljčni deželi
A mese szárnyán

ČUDEŽNI SVINČNIK

Nekega dne je deklica, ki ji je bilo ime Anastazija, našla na podstrešju skrinjo. V skrinji je bil svinčnik. Vzela ga je in začela risati. Svinčnik je nenadoma začel bliskati in svetiti. Prestrašila se je in ga gledala. Čudežni svinčnik je začel govoriti. Predstavila sta se drug drugemu in naslednji dan šla v šolo. V šoli je učiteljica slišala svinčnik govoriti. Vzela ji je svinčnik in začela čarati. Deklico je začarala v peresnico, ki je bila enaka njeni. Vanjo je dala svinčnik, saj je mislila, da je peresnica njena. Anastazija je hitro vzela svinčnik in se začarala nazaj v deklico. Učiteljico je začarala v žabo in jo dala v luknjo čarovnije. Ker je bila učiteljica začarana s čudežnim svinčnikom, ni mogla nikoli več priti iz luknje.

Miša Bočkorec in Larisa Špilak, 5.razred

Pobarvaj me!

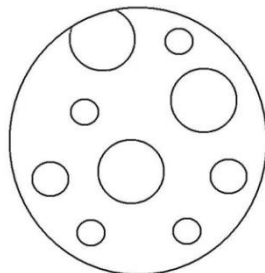
Egy lyukas labda panasza

Egy napon, mikor sétálni indultam a parkba, hirtelen recsegést és ropogást hallottam. Egyszer csak megláttam Szemüveg Misit, aki olyan gonoszul nevetett, hogy gyanakodni kezdtem. Ugyanis Szemüveg Misinek mindig csak rosszság forgott a fejében. Váratlanul előhúzott egy tút és kilyukasztott. De én visszavágtam neki, mert eltörtem mindkét üvegét.

Így beteljesült a mondás, hogy aki másnak vermet ás, maga esik bele.

Balajc Anastazija, 5. osztály

Fessél be!

Kamen se mi je odvalil od srca
(Pripoved o enkratnem doživljaju)

Nekega dne sem taval po gozdu in nabiral gobe. Iz grmovja je skočilo nekaj, kar me je zelo prestrašilo.

Kot ponavadi sem se pred kosilom odpravil kolesarit. Peljal sem se dlje kot ponavadi. Ustavil sem se pred gozdom. V gozdu sem slišal, kako pojejo ptički, slišal pa sem tudi šumenje lističev. V daljavi sem zagledal avtomobil. Na registraciji je pisalo, da je iz Ljubljane. Prestrašil sem se. Ampak kljub temu sem šel nabirat gobe.

V gozdu sem srečal mnogo domačinov. Z njimi sem z veseljem poklepetal. Tudi oni so rekli, da so videli tisti avto. Rekli so mi tudi, naj se izogibam turistom.

Nabral sem kar nekaj gob in se odpravil domov. Ampak na poti iz gozda sem srečal še nekoga. Bil je gospod s tistim avtom. Bil je prijazen. Povedal mi je, da sta se z ženo ravnokar preselila k nam v vas. Poslovala sva se in šla vsak svojo pot. Odklenil sem kolo, ki sem ga priklenil, da ga ne bi ukradli. Pot do doma je bila zelo dolga, vozil sem se približno dvajset minut.

Med vožnjo sem nekaj zagledal. Bile so srne, ki so tekle preko ceste. Osupnil sem. Kaj takega od tako blizu še nisem videl. Nekaj časa sem le stal in gledal, kako prelepe živali prečkajo cesto. Nato sem spet pridobil samozavest in sem pogumno šel naprej.

Iz tega sem se naučil, da nikoli ni varno, če sam zapustim dom in odidem tako daleč. Ko pa sem prišel domov, se mi je odvalil kamen od srca.

Samo Temlin, 7. razred

Kralj in revna deklica
(Pisanje poustvarjalnega besedila)

Nekoč je živel kralj, ki je imel zlato ribico s čarobnimi močmi.

Nekega večera je k njemu prišla revna deklica in ga vprašala: »Neurje mi je podrlo hišo. Lahko prenočim pri vas?« Kralj je deklico vzel k sebi. Deklica je pri njem prenočila. Kralj je tistega večera rekel svoji ribici: »Začaraj deklico v lepo kraljico. Ko se je deklica zbudila, se je pogledala v ogledalo in si rekla: »Kako sem lepa.« Oblekla se je in odšla v jedilnico na zajtrk. Kralj jo je tam že čakal, ko jo je zagledal, se je zaljubil vanjo. Vprašal jo je: »Bi se poročila z mano?« Deklica mu je odvrnila: »Ja.« poročila sta se in si ustvarila družino. Nekega popoldneva, ko so jedli, so jim vitezi rekli, da jih napada gromozanska mačka s tremi glavami. Vsaka glava je pljuvala ogenj. Mačka je hotela samo njune otroke. Kraljica se je s svojimi otroki skrila pod nevidno ogrinjalo. Ko so vitezi ubili mačko, se je kraljica z otroki vrnila h kralju. Kralj je šel k zlato ribici in ji rekel: »Odčaraj to mačko.« Zlata ribica je odčarala mačko in živeli so lepo in srečno vse do konca svojih dni.

Teo Kovač, 6. razred

Srebrno grozdje

Nekoč pred davnimi časi je živelj kralj, ki je imel 7 sinov.

Kralj je imel 6 sinov rad, a najmlajšega ne. Zato se je kralj domislil, da bo najmlajšega sina poslal po srebrno grozdje.

Tako se je zgodilo, najmlajši sin je šel v gore in začel iskati.

Medtem ko je iskal srebrno grozdje, ga je zagledala srebrna vila. Najmlajši sin se je zaljubil vanjo.

Srebrna vila mu je hotela pomagati, zato je šla domov po srebrno knjigo.

Medtem se je najmlajši sin zabodel v trn.

Ko je prišla nazaj, ga je opazila in se zelo prestrašila. Odnese ga je v svojo hiško.

Tam je ležal sedem dni. Sedmi dan se je zbudil. Vila je bila zelo vesela.

Naslednji dan sta šla iskati srebrno grozdje. Srečala sta se s hudobnim volkom.

Volk ju je hotel zgrabiti in pojesti.

Najmanjši kraljevič in vila sta bežala sedem dni in sedem noči.

Ko se je volk utrudil, jima je rekel, da nikoli ne bosta našla srebrnega grozdja, ker ga čuva zmaj.

Ko sta pred velikim srebrnim brlogom zagledala zmaja, se je kraljevič domislil načrta in nastavljal srebrni kovanec pred brlog. Ko ga je zmaj zagledal, je zbežal za kovancem.

Kraljevič in vila sta vstopila v brlog. V brlogu je bila tema. Kraljevič in vila sta se izgubila. Naenkrat pa zagledata svetlobo, to so bili srebrni kamni.

V velikem prostoru je na srebrnem stolu ležalo srebrno grozdje. Kraljevič je položil srebrno grozdje v torbico in vzel nekaj srebrnih kamenčkov.

Kraljevič se je odpravil z vilo in s srebrnim grozdjem domov. Doma sta se poročila.

Oče je zagledal srebrno grozdje, zelo je bil vesel. Kraljevič je postal kralj, vila pa kraljica.

Kraljevičevi bratje so hoteli ukrasti srebrno grozdje. To je vila v čarobni krogli opazila in povedla kralju.

Kralj je vse svoje brate spodil iz palače.

Imel je sedem otrok. Vse je imel enako rad.

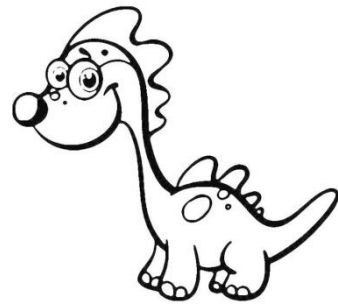
In tako so živeli srečno do konca svojih dni.

Melisa Barić, 4. razred

Két kis dinó a középkorban

Trikó és Nyamm meghúzódtak egy bokorban, mivel sötét volt. Mikor reggel felébredtek, minden nagyon furcsa volt, mintha egy másik világban ébredtek volna fel. Ez igaz is volt. Egy szigeten találták magukat. Nyamm az izgalomtól el kezdett zabálni. Trikó pedig a vulkánt kereste. Mivel kicsik voltak, nem láttak olyan magasra. Elszánták magukat, hogy ott maradnak és felfedezik a sziget. Megláttak egy hangyabolyt. Azt hitték, az a vulkán. Felmásztak rá és bekiáltották a kívánságukat. A hangyák a nagy kiáltásra kiszaladtak a bolyból és megtámadták Trikót és Nyammot, akik futásnak eredtek. Futás közben megláttak egy hegyet, amiről kiderült, hogy egy igazi vulkán. Felmásztak a szélére, és azt kívánták: MENJÜNK HAZA!!

Balajc Anastazija, 5. osztály

Két kis dinó az állatkertben

Egyszer két kis dinó érkezett az állatkertbe. Matyi is velük tartott. A dinóknak gumicukrot vitt. Nyamm mind meg akarta enni. Mikor Trikó jóllakott, elment egy kis Coca-Coláért, de azt még nem tudta, hogy Nyamm is szeretett volna belőle inni. Amikor ezt Nyamm észrevette, bömbölni kezdett. Ezért Matyi megmutatta nekik a krokodilt. Trikónak valahogy ismerős volt ez a krokodil. Azt hitte, a Zsírkréta korból került ide. De balszerencséjükre ott állt Zizi is. Vele volt Szamóca is. Még jó, hogy Szamóca akkor éppen aludt. Nyamm és Trikó pedig megnézték az elefántokat és a majmokat. Aztán vattacukrot ettek. Az sokkal jobb volt, mint amit otthon készítettek. Matyi már hangosan kiabált nekik. Azonnal Matyihoz futottak. Nyamm azt hitte, hogy valami édességet hozott. De tévedett. Csak Szamóca ébredt fel, és már megint kezdte a magáét. Azt kívánta, hogy tűnjenek el innen. Nyamm is mérges lett, és el kezdte harapni Szamócát. Matyi szedte szét őket. Amikor Nyamm mindent elmagyarázott, Matyitól kapott egy kis csokit. Közben Trikó megnézte az orrszarvút, és bemászott a kerítésen. Bajba juthatott volna, ha Zizi nem segít neki. Megnézték még a delfineket, medvéket, nyulakat. Majd haza mentek.

Barić Melisa, 4. osztály

Egy napon Trikó és Nyamm észrevettek egy táblát a következő felirattal: ZOO. Kíváncsiak lettek, mi is az a ZOO. Rengeteg csupasz lábút láttak, amint beszaladnak oda. Egy gyerek azt kiáltotta:

- Éljen, megyünk az állatkertbe.

Akkor tudták meg, hogy a ZOO mit jelent. Nyamm megkérdezi Trikót:

- Az állatkert olyan hely, ahol állatokat ültetnek a földre?
- Nem, az állatkertben megtekinthetjük az állatokat.
- Harapni lehet?
- NEEEEEM.

És együtt besétáltak. Bent azon veszekedtek, melyik állatokat nézzék meg. Végül egyetértettek, hogy megnézik az őseiket. Trikó elmagyarázta, hogy a madarak, csúszómászók és a vízi állatok a rokonaik voltak.

Végül haza mentek, és boldogok voltak, mert megismerték a rokonaikat.

Balajc Anastazija, 5. osztály

Egyszer Nyamm és Trikó az állatkertbe mentek. Bent olyan állatot vettek észre, amilyent még soha nem láttak. Mikor közelebb mentek, felébredt. Nyamm ijedve kérdezte tőle:

- Ki vagy?

- Én vagyok az oroszlánkirály. Megijedtek tőle és gyorsan kiszaladtak.

- Miért félték tőlem? Ha nem bántotok, én sem bántalak benneteket. Mivel nagyon-nagyon félték tőle, ezért továbbmentek. A pingvinekhez értek. Azok aludtak. Nyamm felmerészkedett a jégre, vett a markába egy kis vizet és lefröccsölte vele őket. Majd gyorsan elcsúszott.

Ezután a gorillákhoz értek. Bementek a ketrecbe, hiszen a gorillák is nyugodtan aludtak. Mikor az egyik felébredt, véletlenül ráült a dinókra. Ezek annyira megijedtek, hogy fej nélkül futottak haza.

Ha nem értek volna haza, az én mesém is tovább tartott volna.

Bočkorec Miša, 5. osztály

Pegam se pojavi v Prosenjakovcih

(Pisanje poustvarjalnega besedila)

Nekega lepega dne sem šla v šolo, ki je v Prosenjakovcih. Ko sem prispela, so vsi učenci bežali iz šole. Preplašeno sem stekla za njimi.

V Prosenjakovcih se je pojavil Pegam. Nisem mogla verjeti. Rekel nam je, da bomo morali vse tako storiti kot on zahteva. Tako je tudi bilo. Vsi učenci smo šli nazaj v šolo in mu postregli s pijačo. Tudi čistiti so morali za njim. Nato je moj sošolec rekel, da mu je zadosti. Pegama je izzval na boj, v katerem je izgubil življenje. Vprašal nas je, če se še kdo hoče spopasti z njim. Nastali sta tišina in mir. Dan se je bližal h koncu. Pegamu smo iz blazin sestavili posteljo, v kateri je počasi zadremal. Mama me je poklicala in me vprašala, kje sem. Razložila sem ji situacijo. Rekla mi je, da naj pazim nase. Obljubila sem ji in odložila slušalko. Bilo je že pozno v noč, ko smo se jaz, Lea, Sarah in Julija šle ven sprehajat. Do nas je prišel star mož in nam rekel, da če hočemo nazaj »svobodo«, se moramo boriti s Pegamom. Rekel je, da je Lambergar. Vprašala sem ga, kako to, da je Pegam živ, če ga je ubil. Odvrnil mi je: »Prišel je pred vruga, ki mu je dal drugo priložnost, edini način, da ga ubijete je, da se mora ena od vas bojevati z njim.« »Jaz,« sem rekla. Strinjal se je in me vsak večer uril za bojevnico. Ko je Pegam z bičem udaril nekaj učencev, sem rekla: »Nehajte!« Rekel mi je: »Neham naj? Kaj, če ne? Kaj bo potem?!« Bila sem vsa jezna in mu rekla, da se bom dvobojevala z njim. 5 minut se je krohotal in nato vstal s tal. »Kdaj pa?« je rekel. »Ob 14h danes na dvorišču,« sem mu zabrusila. Ko je bila ura 13.57, sva bila oba pripravljena in boj se je začel. Trčila sva drug ob drugega. Kri mi je začela teči in Pegam mi je rekel: »Predaš se?« »Ne, nikoli!« sem rekla. Pokazal je svoje 3 glave in merila sem v sredinsko. Zadela sem oko, kar ga še zdaleč ni ubilo. Skočila sem nanj in ga zadušila. Spet je prišel v pekel in prosil vruga za še eno možnost. Ta je odkimal in ga poslala v gorečo ječo. Jaz sem bila heroj na šoli. V jedilnico so obesili eno mojo sliko in jo vsak dan, razen ob vikendih, častili točno ob 14.21, ko sem premagala Pegama. Lambergar mi je bil hvaležen in mi podaril prstan lepote. V šoli mi noben učitelj nikoli ni dal več ocene, nižje od 5.

Nina Novak, 7. razred

**Naš vsakdan
Mindennapjaink**

A kispárna

Engem nagyon szeretnek a gyerekek, mert rajtam fekszenek. Kölsönösen melegítjük egymást. Mikor iskolába mennek, betakarnak engem pokróccal. Ezért nagyon szerencsés vagyok, hiszen a pokróc csak engemet melegít.

Bočkorec Miša, 5. osztály

A szobám

Az én szobám világoskék színűre van festve. Van benne három szekrény. Az ágyam 140 cm széles és 200 cm hosszú, barna színű. Van egy digitális rádióm, mely a kisasztalomon áll. A szobám közepén van az íróasztalom. Azon találok meg azokat a dolgokat, amiket házi feladat írásakor használok. Az ablakon régi fajta roletta van. A játékaimat az ágyam alatt tartom. Az én szobám a legnagyobb a házban.

Horvat Mitja, 5. osztály

Zamárdi

Zamárdi nagyon szép hely. Közel van a Balaton. Ha megunod a fürdést, meglátogathatod a kalandparkot. Ha megéhezel, étterembe mehetsz. A piacon is sok szép dolog található. Különböző rendezvényeket szerveznek. Kölsönözhetsz kerékpárt a város felfedezéséhez. A Balaton partján napozhatsz, és etetheted a kacsákat. A tón vízibiciklizhetsz, vásárolhatsz a boltokban, a vízben kagylókat gyűjthetsz.

Balajc Anastazija, 5. osztály

A tantermünk

A tantermünkben tizenhat szék és tizenhat asztal van. Mind fából készült, csak a lábuk van fémből. Van két zöld táblánk, amelyekre krétával lehet írni. Van egy fehér színű interaktív táblánk is. Az ablakpárkányt sok virág díszíti. Van még egy fekete számítógépünk is, amelyen a tanító néni az E-aszisztensbe bejegyzi az órákat, és beírja az osztályzatokat.

Bočkorec Miša, 5. osztály

Az etetés

Egy napon a szüleim elmentek Ljubljanába, ezért nekem kellett etetnem. Legelőszőr kipucoltam a jászolt, utána kiganajoztam. Majd megettettem a teheneket. Mikor megették a darát, kaptak fűvet, majd pedig szénát. Közben a mamám megfejte a teheneket.

Horvat Mitja, 5. osztály

Táncversenyen

Egy nap a tanító néni bejelentette, hogy táncversenyre megyünk Rogaska Slatinába.

Megérkezett a várva várt nap. Nagyon sokat utaztunk. Amikor odaértünk, rögtön elmentünk gyakorolni a színpadra. Utána az öltözőbe mentünk, ahol a tanító nénik segítettek felöltözni. Hetedikként léptünk színpadra. A fellépésünk jól sikerült.

Hazafelé megálltunk a McDonaldsban. Szép volt ez a nap.

Balajc Anastazija, 5. osztály

TESTENINE Z OMAKO

Sestavine:

- 4 lovke hobotnic
- 1 kg testenin
- 4 kaktusi
- 0,5 kg rdečih mušnic
- 0,5 l kalne vode
- 0,5 l nafte

Najprej skuhamo testenine. Zraven k testeninam vlijemo kalno vodo in narežemo še mušnice. Ko se to vse skupaj skuha, dodamo še nafto. V ponvi spečemo še lovke hobotnice. Lovke položimo na krožnik in okrasimo s koščki kaktusa. Nato na krožnik še dodamo testenine in omako.

Sebastjan Poredoš, 6. razred

JUHA Z MEDUZO

Sestavine:

- 3 meduze
- 1 kg morskih kumaric
- 5 kg morske trave
- 2 dag bodic morskega ježa
- 2 jegulji
- 5 velikih školjk
- 1 dl kaktusovega mleka
- 1 l kalne vode

Priprava:

V en liter kalne vode damo meduze in jegulji. Kuhamo 20 min. Potem dodamo 1 kg morskih kumaric in 2 dag bodic morskega ježa. To vse skupaj kuhamo 30 min. Nato dodamo velike školjke in morsko travo. Dodamo še poper. Vse skupaj kuhamo 15 min. Na koncu še dodamo kaktusovo mleko in kuhamo 1 uro. Ko se skuha, pustimo 5 min, da se malo ohladi.

Teo Kovač, 6. razred

Meine Lehrerin

Meine Lehrerin ist klein, sehr nett und witzig. Ihr Name ist Blanka. Sie unterrichtet Deutsch. In die Klasse bringt sie immer gute Laune. Bei der Tafel erzählt und erklärt sie sehr viel. Sie redet auch sehr viel. Mir gefällt sie. Bei der Erklärung ist sie ganz gut.

Manchmal ist sie auch sauer, besonders wenn wir nicht brav sind oder wenn wir nicht mitarbeiten.

Ich mag sie wirklich sehr.

Luna Sara Kalamar, 7. razred

Mein Zimmer

Mein Zimmer ist klein und blau. Im Zimmer habe ich zwei Schreibtische, einen großen Schrank, ein Bett, zwei Computer und einen Fernseher.

An den Wänden habe ich viele Poster und ein Bild. In der Mitte steht ein Teppich.

In meinem Zimmer spiele und lerne ich, mache meine Hausaufgaben und chatte im Internet mit Freunden.

Sebastjan Poredoš, 7. razred

Liebe Annika!

Motvarjevci, 11.6.2015

Am Samstag habe ich meinen 13. Geburtstag gefeiert. Um 17 Uhr hat meine Geburtstagsparty stattgefunden und hat um 24.00 Uhr geendet. Luka, Jens, Christine, Gerti, Natasha, Jonny und Bert sind gekommen. Wir haben viel geredet, getanzt, Karten gespielt und gegessen. Es gab Pizza von den Italienern. Meine Mutter hat mir eine Schokoladentorte mit 13 Kerzen gebacken. Als ich die Kerzen ausgepustet habe, habe ich mir ein neues Handy gewünscht. Ich habe viele schöne Geschenke bekommen. Besonders habe ich mich über einen neuen Computer von meinen Eltern gefreut. Die Party war sehr lustig.

Schade, dass du nicht gekommen bist!

Deine Nina

Nina Novak, 7. razred

Kulturni dan drugače

V ponedeljek, 9. 2. 2015, smo v čast slovenskega kulturnega dne na naši šoli sodelovali v različnih delavnicah. Kulturno ustvarjanje je zelo raznoliko in imeli smo priložnost ustvarjati v nekaj od teh oblik.

Ob 8. uri smo se zbrali v jedilnici in imeli kratko slovesnost s čestitkami mentorjev uspešnim učencem, ki so se izkazali na najrazličnejših tekmovanjih. Potem smo se napotili v izbrane delavnice. Na voljo smo imeli naslednje:

Likovno-ustvarjalni delavnici

Izvajalka je bila Nika Arnuš, učiteljica likovne umetnosti.

1. delavnica: Ilustriranje na pesem Kajetana Koviča 'Zlata ladja'

Namen je bil spoznavanje barv, barvnih kontrastov in barvne harmonije.

2. delavnica: Izdelava ročne lutke

Učenci so iz različnih materialov (tetrapaki, blago, pena, volna, usnje) izdelovali ročne lutke – lika iz Prešernove balade 'Povodni mož'.

Glasbeni delavnici

Izvajalka je bila Mojca Györek Karas, učiteljica glasbene umetnosti.

1. delavnica: Izdelava Panove piščali in igranje nanjo, igranje na PVC lončke

Učenci so izdelovali Panovo piščal iz umetne mase, ki jo je priskrbela mentorica delavnice. Igrali so tudi na PVC lončke z naučenimi ritmi iz videoposnetkov.

2. delavnica: Izvajanje glasbe

Izvajali so glasbo s PVC lončki in PVC vedri. Na Youtube so si ogledali nekaj videoposnetkov, da bi dobili vtis in potem tudi sami izvajali glasbo.

Delavnica spoznavanja španskega jezika in kulture

Izvajalca sta bila Marta in Nacho – EVS prostovoljca iz Španije, ki sta trenutno v Sofiji (medgeneracijska hiša v Lendavi).

Sprva so učenci spoznali nekaj osnovnih izrazov v španščini (hvala, prosim ...) in si na videoposnetkih ogledali nekaj španskih običajev (bikoborba, metanje paradižnikov ...). Potem so se seznanili z znanimi španskimi osebnostmi in zaplesali na skladbo Macarena. Za konec so pripravili še nekaj španskih prigrizkov.

Plesni delavnici (hip hop, zumba, dance in street)

Izvajalka je bila Manja, učiteljica plesa iz Plesne šole Urška.

Učenci plesnih delavnic so se sprva razgibali, nato pa se naučili nekaj preprostih gibov in korakov, ter zaplesali izbrane plesne. V delavnici je bilo veliko sproščenosti in dobre volje.

Filmska delavnica

Izvajalci so bili dijaki filmskega krožka z mentorjema Štefanom Kardošem in Tiborjem Tomšičem iz DSŠ Lendava.

Učenci so se najprej naučili osnovne stvari, ki jih je potrebno vedeti za nastajanje filma. Sestavili so kratek scenarij z idejami učencev, izbrali igralce in snemalce, ter posneli določene scene. Potem so se lotili montaže in se naučili kako posamezne dele sestaviti v celoto – film.

Učenci so povedali, da so v delavnicah uživali in se naučili marsičesa. Prav tako so bili navdušeni učitelji, ki so se udeležili delavnic. Vsem sodelujočim bi se radi zahvalili in upajmo, da bomo na naši šoli izvedli še kakšen podoben dan.

Emilia in Lana, učenki 9. razreda

Találkozó az íróval

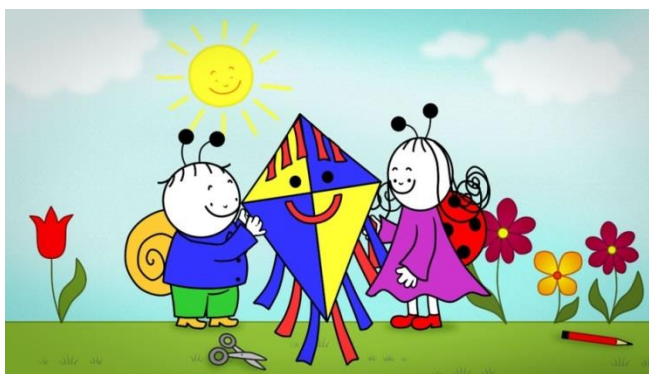
Mi, alsó tagozatos tanulók május 28-án Dobronakra utaztunk, hogy találkozzunk Bartos Erika íróval. A találkozó a dobronaki művelődési házban volt.

Bemutatta néhány meséjét. Nekem nagyon tetszettek. Magammal vittem a Báránnyelők című verseskötetét. Ebbe emlékül adott egy aláírást is. Nagyon örültem ennek. Tehát ő nemcsak író, hanem költő is, és könyveit is maga illusztrálja.

Ez a találkozó számomra nagyon szép volt, és ezt a napot sokáig nem felejttem el.

Ábrahám Alida Kiara, 3. osztály

Bogyó és Babóca

Ízelítő verseiből:

Nyakamba egy gyöngysort rakok,
Színes, mint a szivárvány,
Apukámnak én vagyok a
Legéslegszebb királylány!

SONCE

Sonce, tvoji žarki
toploto mi na naš planet
prinašajo.

V slabih časih svetlo
pot mi pokažejo in me z njo ogrejejo.

Sonce, ti si dar narave in zabave.
Greješ nas v slabih dneh,
vedno vidim tvoj nasmeh.

Tudi živali osrečuješ,
jim fino hrano daješ.
Sonce, brez tebe ne bi bilo vse
tako prijetno, toplo ter lepo.

MIŠJI FESTIVAL

Tam v Mišidolu danes vse narobe gre.
Gospa Miše miška peče, kuha in duši,
saj v vas prispele kmalu bodo uši.

Te razgnale bodo vse ljudi
in mišji festival se izgubi
Miši Lola jokala bo,
saj prijatelj je ne bo.

Potica, večja ali manjša,
na mizi že diši,
in požrešni mišek Miško
z njimi se že masti.

A na koncu trebuh ga boli,
cvili, joka in kriči
in na koncu Miško klub nemiru
ozdravi.

Lea Lainšček, 7. razred

MAVRICA

Vijolična, zelena, rumena,
modra ter ostale mavrico
sestavljajo.

A ko se na nebu znajdejo,
pravljичno delujejo.
Ko dežuje, toča gre, sonce izza
oblakov se razodene.

Mavrica prikaže se in srečo s sabo
nam prinese.
Svet ponovno zaživi ter srečo
vrne med ljudi.

HI KONJIČEK, HI

Hi konjiček, hi
Kam se ti mudi?
K svoji ljubici morda?

Joj, povedati ti moram tvoje ljubce
ni doma, saj k zdravniku
je šla.

Če bi rad, da srajčke bi ti likala
ne vem, morda za vedno je
odšla.

Včeraj sem jo srečala in
se mi je potožila.
Nič ji ne pomagaš, NI TE SRAM?

Hi konjiček, hi
Hi hi, kar pojdi
in opraviči se ji.
In za konec z moje strani jo pozdravi.

Vasica

Za petimi gorami,
petimi rekami,
petimi gozdovi
je stala majhna vasica.
Pozimi je bila prekrita s snegom,
Spomladi posuta z rožami in dežjem.
Poleti z vročino
in jeseni z listjem.
Bila je vasica štirih letnih časov.

Muzej

Muzej je kar poučen
podnevi,
toda zvečer se prebudi
in je kar poskočen.
Še dobro, da je tam čuvaj,
ki za to ve,
a nikomur ne pove.

Potoček

Šumi mi v uho,
mirno in hitro.
Vprašam se: »Kaj je to?«
Ko zagledam šumeč potoček
ob jasi, posuti s cveticami,
tako lepo mi šumi ...
Potoček čist kot biser
šumi in
šumi ...

Sonce

Sonce je zvezda,
žareča na nebu
barvano pisana,
rumene in rdeče barve.
Je vir življenja in
najboljša prijateljica lune.
A le redko se srečata, tudi težko.
Ena sije podnevi, druga ponoči.

Kako nastanejo norice?

Kako nastanejo norice?
Rastline ali izpuščaji?
Ne, ne, pike rdeče
nastajajo,
ko otrok nori in ponori.
Zato jih imenujemo norice.

Nina Novak, 7. razred

Božič

V vasi so hiše okrašene,
se svetijo, družine se grejejo pred kamini.
Na cestah je sneg,
na dvorišču snežak,
ki se veselo smeji,
vsa družina okrog njega stoji.

Vsi z veseljem pomagajo,
se smejiijo,
vsi presrečni so,
v srcih je toplo.
Pričakujejo božička,
ki prinesel darila bo.

Božič je eden najlepših praznikov.
Vsako leto ga praznujemo.
Zbere se vsa družina.
Vsi smo veseli,
srečni.

Otroci dobimo darila!
Zvečer jih najdemo pod jelko,
z največjim veseljem jih odpiramo
in se radostimo.
Hiša je polna radovednosti
in umetnosti.

Če bi bil svet roza

Kaj bi bilo, če bi bil svet roza?
Vse bi bilo narobe,
živali bi bile roza, hiše, svet, morje!
Vse bi bilo roza.
Za kosilo bi jedli roza meso in krompir,
še drevesa, narava bi bila roza!

Ljudje bi bili presenečeni,
vendar bi ponoreli!
Imeli bi roza lase, roza oblačila!
Vse roza,
mislite, da bi bilo to prima?
Vse roza? Nekako čudno bi bilo.
Po mojem bi bilo res čudno.

Moja sestra

Imam sestro,
ki je starejša in seveda pametnejša.
Je mala in lepa,
dolgolasa,
prijazna in
športna.

Pomaga rada,
veliko se smeji,
v šoli je pridna in se uči.

Nosi očala,
ki so zelo velika,
lahko bi rekli prevelika.

Je knjižni molj,
knjig nima nikoli dovolj.
Včasih je zelo resna,
včasih prav besna.
Se krega in dere,
toda moja ljubezen do nje nima mere.

Si predstavljate da bi bilo vse roza?

Vedno samo roza, roza, roza ...
Bila bi katastrofa.
Samo še roza!

Jo, ta roza!
Kakšna katastrofa,
ta je bosa.
Za znoret!
Po glavi bi nam hodila samo roza.
Najbolje bo, da bo svet tak kot je zdaj, lep
in barvit.

Luna Sara Kalamar, 6. razred

Fantje

Fantje kot tudi dekleta
so včasih čudni.
Ampak fantje,
fantje so definitivno bolj!

Njihova tema je zgolj nogomet
in če pride tja kaka punca
tako j znorijo.
Je to sploh normalno?
Četudi so včasih nori,
nam, dekletom,
je eden od njih,
eden od teh nenavadnih bitij,
vedno všeč.
Ker je z eno besedo uau.
Lep.

Ampak kaj je bolj pomembno?
To, da bo vedno zganjal neko norijo?
Ali da je prijazen
in malo grši od drugih?
Tisti, ki ti včasih pomaga,
včasih pa nagaja.

Če bi ga hotela spreminjati,
več ne bi bili tisti,
ki mi je včasih šel na živce, včasih pa bi ga
najraje objela.

Slepa v ljubezni ...

Ko ne veš, kaj storiti,
ko se ti v glavi podijo druge misli,
ko veš, da je zaljubljen vate.
Ko ne veš, kaj storiti,
ko je tista druga tudi v njega.
In ne veš, kaj se bo zdaj zgodilo,
samo čakaš in čakaš.

Da se bo odločil. Le kaj bo zdaj?
To je lahko samo v slepi ljubezni.
Najraje bi to poskusila prikriti,
ko ne veš, kaj storiti ...

Nekaj kratkega

Res bo kratka ta pesmica,
ne spomnim se drugega,
samo tistega fanta,
ki me tako lepo gleda.
Noče priznati,
da nekaj čuti,
a jaz nič ne bom prej storila,
dokler mi ne prišepne nekaj lepega.

Jaz in moje misli ...
Razmišljam.
Pri pouku sem vedno nekje drugje.
Pišem to pesem.
Razmišljam.
Čeprav je to čudno, navsezadnje tudi smešno.
Učiteljica razlaga ulomke.
Razmišljam.
Kdaj sem nazadnje uporabljala sponke?
Kdaj bom pekla?
Tiste fine piškotke.

To so moje čudne misli,
ki so res vsakdanje.

Muca

Muca,
tista majhna lepotica,
ki vedno lepo mežika,
je najboljša prijateljica.

Ve, kdaj sem vesela
in kdaj žalostna.
Tista muca,
ki me razume in spoštuje.

Tista muca,
tista muca
je prijaznejša od ljudi.

Sarah Abraham, 7. razred

Draga ljubezen!

To pismo ti pišem iz srca. Pišem ti, ker mi je pomembno, da veš, kako te ljubim. Ljubim te od najinega prvega srečanja. Bila sva stara šest let, ko sem te takrat prvič zagledala, je bila zares ljubezen na prvi pogled. Bila sva majhna in otročja, a že takrat sem vedela, da si ti tisti fant, s katerim bi rada preživela svojo prihodnost. Se spomniš, ko sva sedela skupaj na majhni klopi pri jezeru in jedla sladoled? In najino hihitanje za vsako stvar, ki sva jo videla? Čeprav je minilo že skoraj 9 let od takrat, se spomnim kot da bi bilo včeraj.

Prišli so pa tisti slabi časi brez tebe, ko so se tvoji starši odločili, da se boste odselili. Nisem razumela zakaj ravno ti. Z odhodom sem izgubila svojega najboljšega prijatelja in kar je najhuje, svoje srce. A po vsakem dežju posije sonce. In moje sonce je posijalo takrat, ko sem te videla na klopi, kjer sva nekdanj jedla sladoled. Priselili ste se nazaj. Ko sem to izvedela, je moje življenje postalo srečnejše, bolj veselo, enostavno boljše.

Prišlo je tisto jutro, katerega bom se spominjala večno. Rano zjutraj je pozvonilo na vratih. Nikogar nisem videla, videla sem le en velik šop vrtnic. Na eno vrtnico je bil pripet listek, na katerega si se podpisal ti. Nisem razmišljala niti sekunde ampak takoj pohitela k tebi. Ko si me zagledal, si tekel proti meni, me objel, pogledal s tvojimi svetlo modrimi očmi, na katerih so ležali tvoji prelepi kodri, in me poljubil. To je bil brez dvoma najboljši dan v mojem življenju. Odšla sva na najino klop, jedla enak sladoled kot takrat in se pogovorila o vseh stvareh, ki sva jih zamudila. Tam sva sedela do polnoči. A to naju ni motilo. Vse, kar sva potrebovala, je bilo tam. Jaz, ti in najina ljubezen. Vrnil si mi mojo srečo, veselje in moje srce. Naučil si me spet ljubiti, se smejati, se veseliti, pokazal si mi življenje. In za to se ti zahvaljujem. Zahvaljujem se ti tudi za najboljše poletje, ki sem ga kdaj imela. Skupaj sva plavala in se zabavala. In za najin skok s padalom. Prosila sem te, da ostaneš za vedno z menoj.

A moja želja se ni uresničila. In spet sem bila sama. Bila sva spet narazen, nisva bila več midva, bila sva le ti in jaz. Hvaležna sem, da sem med skoraj 7 milijardami ljudi spoznala tebe. Ljubiti je lepo, a biti ljubljen je najlepše. V teh dolgih letih, katerih se poznavam, čutim še vedno isto kot prvi dan. Moraš vedeti, da sem ponosna na najino ljubezen. Zaradi razdalje se ne videvava vsak dan kot drugi pari, a najina je še lepša in boljša kljub tem oviram. Oba imava svojo pot, ampak tudi eno skupno, ki vodi do ljubezni.

Priznam, da je otročje kar ti bom sedaj priznala, ampak je pa resnica. Ko sem te videla, da se pogovarjaš s drugimi dekleti, sem bila zelo ljubosumna, ker sem se bala, da boš spoznal drugo, boljše kot sem jaz. Medtem ko si se pogovarjal z drugimi, sem morala zajokati, saj vsaka misel na to, da te lahko izgubim zaradi drugega dekleta je neznosna. V takšnih trenutkih me je tolažila tvoja slika, ki sem jo imela skrito pod vzglavnikom. Ko si opazil, se ne počutim dobro si prišel k meni, me objel in mi rekel, da ti lahko zaupam vse. Ravno v tem je bila težava. Nisem ti mogla zaupati, da sem ljubosumna, ker bi verjetno mislil, da sem neumna, a zdaj v pismu se mi zdi ta ti lahko izpovem.

Hvala, da si tako dober človek, fant, prijatelj. Komaj čakam, da se spet vidiva. Da bom s teboj sedela na odeji pod zvezdami in govorila o najini prihodnosti. Zelo te pogrešam in upam, da ti branje mojega pisma ogreje srce kot meni, ko mislim nate. Ljubim te in komaj čakam, da spet zaspim v tvojem objemu.

Tvoj srček!

Sanela Kranjec, 9. razred

Dragi Romeo!

Verona, 21.7.1523

Dragi moj Romeo!

Lepa, mirna noč, polna smeha in zabave pri Capuletovih, torej pri nas. Moj oče je že od nekdaj tekmovalnega značaja. Nič čudnega, da se je tudi tokrat domislil največje zabave v Veroni. Ali se je to zgodilo samo zaradi mojega očeta ali pa je usoda tako hotela?

Takrat sem te prvič opazila, moj Romeo. Stal si na našem dvorišču in se naslanjal ob steno. Poleg tebe je stal nek mladenič. Pogovarjala sta se. Ker je bila to zabava v maskah, nisem prepoznala nikogar, a vseeno si se mi že na pogled zdel zelo postaven mladenič. Našo služkinjo sem vprašala, ali ve kaj, ampak niti ona mi ni vedela povedati kaj več. Odločila sem se, da bom stvari vzela v svoje roke. Ko sem opazila, da je tvoj prijatelj izginil, sem se približala. Nisem šla preblizu, saj me je bilo strah tvojega odziva. Odtavala sem v svojih mislih in si predstavljala, kdo bi to lahko bil. Ko sem se »zbudila« iz fantaziranja, sem opazila, da me opazuješ. Najina pogleda sta se srečala. En pogled in bila sem začarana. Tvoje tople, rjave oči so se za nekaj sekund ustavile in se zazrle v moje. Cel večer sem razmišljala le o tebi in te na skrivaj opazovala. S pogledom sem sledila vsakemu tvojemu koraku in te še zadnjič pogledala preden si odšel. Nasmehnil si se mi in tega nasmeha se še zdaj spomnim.

Od tistega dneva razmišljam samo še o tebi, preljubi Romeo. Ko sem izvedla kdo si, sem bila presenečena. A ne tvoj priimek, ne moja in niti tvoja družina me ne morejo prepričati o tem, da nisi pravi. Zdaj, ko sedim tu ob oknu in gledam luno, sem se odločila, da ti pišem. Ne veš koliko mi pomeniš in kako hrepenim po tvoji bližini, kako presrečna sem, ko me prideš v mesečini pogledati in tvegaš svoje življenje zame. V tvojem objemu se počutim varno in tvoje ustnice so kot voda, po mesecih brez dežja. A najini družini tega nočeta niti slišati. Ne vedo, kaj čutiva midva, ne slišijo vseh teh izrečenih besed.

Nekega dne, ljubezen moja. Nekega dne bova tudi midva našla svoj prostor pod soncem in lahko bova živela mirno, brez skrivnosti. Mogoče ne v tem življenju, a nekoč zagotovo, saj nič ne more premagati tako močne ljubezni kot jo imava midva. Pogrešam te. Do naslednjega snidenja ti le želim povedati, kako močno te ljubim. Nikoli ne pozabi tega.

Z ljubeznijo,
Tvoja Julija

Lana Dolinar, 9.razred

Učitelj športa ali profesionalni igralec badmintona? INTERVJU Z UČITELJEM ŠPORTA, MIHO HORVATOM

V petek, 16. januarja 2015 smo opravile intervju z našim učiteljem športa, Miho Horvatom.

Pozdravljeni! Koliko let ste učitelj športa? Šport poučujete tudi na OŠ Fokovci. Kje vam je bolj všeč?

Pozdravljeni tudi v mojem imenu. Šport poučujem natanko štiri leta, odkar sem zaposlen na teh dveh šolah. Na obeh šolah mi je zelo všeč, je manjši kolektiv, to pomeni, da je tudi manj otrok. Na obeh šolah mi je enako všeč.

Zakaj ste se odločili za to delo? Ga radi opravljate? Kaj ste si želeli postati po poklicu kot

Že kot majhen fant sem se hotel ukvarjati s športom. Šport je sestavni del mojega življenja. To me je pripeljalo tudi do Fakultete za šport in postal sem učitelj športa. Zelo rad delam z ljudmi in otroki, tako, da je to nekaj zame.

Učiteljski poklic zajema veliko raznovrstnega dela, kaj vam vzame največ časa?

Največ časa mi vzamejo priprave na tekmovanja, organizacija športnih dni, priprave na uro, najbolj pa je zanimivo, ko se stvari ujemajo in ura poteka.

Otroci so vedno bolj zaščiteni, starši vse bolj zaščitniški. Je to problem?

Da, ne vem, mogoče si kdaj s kakšno kaznijo vplival na celo skupino oz. naredil nekaj, da so te imeli učitelji za večjo avtoriteto. Dandanes pa že moraš paziti na to, kaj otroku rečeš, kaj mu narediš, da ne narediš kakšne napake, ker se starši hitro obrnejo proti tebi. Lahko tudi preko sodišča in včasih zna biti neprijetno, čeprav moram povedati, da nimam nobenih izkušenj s tem in upam, da bo tako tudi ostalo, upam na najboljše.

Kaj delate v prostem času? Se tudi v prostem času ukvarjate s športom?

V prostem času, ki ga imam, se ukvarjam z badmintonom oz. treniram badminton aktivno še vedno sam. Odkar pa imam družino, posvečam dosti časa tudi svojima dvema otrokoma. Odkar imam otroke, mi nekoliko manj časa ostane za šport.

Profesionalno se ukvarjate z igranjem badmintona. Zakaj ste se odločili izmed vseh športov prav za badminton? Nogomet je recimo bolj popularen in bolje plačan.

Profesionalno se ne ukvarjam z njim, saj bi to pomeni, da bi bil plačan in od tega bi potem lahko živel. Jaz se ukvarjam z badmintonom še vedno amatersko in zame je to konjiček. Je del in način mojega življenja. V Lendavi, kjer sem odraščal in kjer še vedno živim, je bil badminton v šoli in bil je kar množično obiskan in tako sem se odločil, da ga bom tudi jaz

obiskoval. Moja starejša sestrična je že obiskovala ta krožek in potem sem se pod narekovajem rečeno »zastrupil« s tem športom in še danes vztrajam v njem.

Kaj vam je na začetku delalo težave pri igri? Ste prvo pomembnejšo tekmo zmagali ali izgubili?

To je že toliko let nazaj, da bi res težko povedal, kaj mi je delalo največ težav. To igro sem vzljudil skozi leta, skozi vse treninge in skozi različne družbe. Mislim, da nobenih težav ni bilo, če bi bile težave, bi že odnehal. Ne spomnim se, kako se je končala moja prva uradna tekma, to vam stežka povem.

Za kateri klub nastopate? Koliko časa ste že član tega kluba?

Sem član BK Mladost iz Lendave. Že 25 let sem član tega kluba, drugače pa igram tudi v avstrijski ligi Beste 70 Linz . Nekaj klubov sem že menjal tudi v tujini, na primer v Wolfsburgu, Klagenfurtu, moj matični klub pa je BK Mladost iz Lendave.

Ste tudi član Badmintonske zveze Slovenije in igrate badminton tudi za slovensko reprezentanco. 7. 11. 2014 smo si učenci DOŠ Prosenjakovci v sklopu Evropskega prvenstva v badmintonu, del katerega je potekal tudi v Lendavi, ogledali nastope slovenske reprezentance proti Sejšelskim otokom. Vi ste nastopili v dvoboju moških dvojic z Iztokom Utrošo. Igro ste izgubili. Kako ste se ob tem počutili?

Že 15 let sem član slovenske badmintonske reprezentance in tudi tokrat sem bil v ekipi. Nastopal sem v moških dvojicah z Iztokom Utrošo. To je bila najina prva uvodna tekma na tem tekmovanju in poleg vsega pred domačo publiko, v domačem kraju in vsi vi ste me prišli gledat. Mogoče sem si nekako naložil breme sam sebi, da ne smem izgubiti in potem se je ravno to zgodilo. Na začetku mi ni bilo prijetno, ampak moraš pozitivno gledati naprej in se postaviti na noge. Naslednji dan je bila že druga tekma in mislim, da smo potem to manjšo krizo prebrodili.

Se razumete z ostalimi člani kluba ali ne? Ste pridobili več prijateljev ali sovražnikov?

Skozi šport sem pridobil veliko prijateljev, s katerimi se še danes družim in s katerimi sem v zelo dobrih odnosih. Mislim, da mi je ta šport prinesel le prijatelje in nobenih sovražnikov, in to ne samo v Sloveniji, ampak tudi drugod po svetu.

S klubom zaradi turnirjev veliko potujete. Ste se med igranjem naučili nekaterih jezikov? Katere govorite in katere bi se še radi naučili ?

Moram povedati, da smo zelo dosti potovali in prepotovali, dosti videli in doživeli. Svojo nemščino pilim vsak teden, ko igram v avstrijski ligi. Izpopolnil sem tudi svoje znanje angleščine, ki je bilo na začetku moje kariere na ničli.

Kje vse ste že bili? Katero mesto je na vas naredilo največji vtis?

Bil sem skoraj po celi Evropi, bil sem pa tudi v Ameriki in Aziji. Vsepovsod so bili posebni trenutki in dogodki. Zelo mi je bilo všeč v Los Angelesu, kjer smo si vzeli še en teden časa in si ogledali med drugim tudi Grand Canyon. Preizkusili smo se tudi v igrah na srečo v Las Vegasu. Tudi v Maleziji mi je bilo zelo všeč, saj sva po tekmah s prijateljem ostala še en teden in šla v Singapur ter Kuala Lumpur. Zelo dosti sem videl in doživel.

Med drugim ste tudi starš, oče dveh deklic. Delovniki v službah so takšni, da imajo starši vse manj časa za otroke. Kolikšna je tista minimalna mera časa, ki jo je treba po vašem mnenju posvetiti otroku? Kako vi preživljate svoj čas z otrokoma?

Lepo je, če čim več časa preživiš z družino. Lepo pa je tudi, če se ukvarjaš z otroki, ker so samo enkrat majhni, te bolj potrebujejo kot takrat, ko so že odrasli. Jaz osebno se trudim čim več časa preživeti z družino.

Kje je po vašem mnenju zdrava meja obšolskih dejavnosti, ki naj jih otroci obiskujejo, da ne bodo preveč obremenjeni?

Mislím, da je to odvisno od vsakega posameznika, od otroka. Nekaterim je dovolj, da se ukvarjajo le z eno, drugim pa, da z več dejavnostmi. Vsak posameznik si mora najti primerno količino. Zadnje čase je polno teh aktivnosti in starši pošiljajo svoje otroke na razne aktivnosti, da so le-ti čim več časa odsotni in so oni posledično lahko dlje v službi in v trgovinah. To mi ni najbolj všeč, ampak je žal vedno več tega.

Kako se najraje predstavljate? Kot učitelj, igralec badmintona, družinski človek?

To sem vse jaz. Eno, drugo in tretje. Vsaka od teh stvari, od učitelja, športnika, starša, pa do partnerja, to sem vse jaz. Vse to je del mene in to me naredi takšnega kakršen sem.

Hvala za vaš čas.

Hvala tudi vam.

Pripravile učenke:

Sara Luna Kalamar, 6.razred

Sarah Abraham, 7. razred

Lea Lainšček, 7.razred

Nina Novak, 7. razred

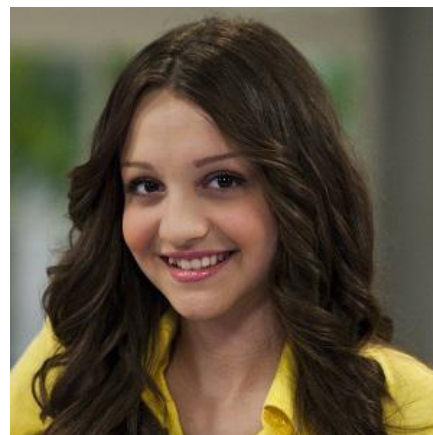
Tajda Nemet, 8. razred

Képzelt interjú Patai Annával

Ma Patai Anna koncertre látogattam el. A koncert előtt elbeszélgettem vele.

A megasztár után mennyi idő telt el, hogy elkészült az első kliped?

Az első klip egy évre a Megasztár után készült el küld el a mosolyod címmel. A klipben gyerekek lépnek fel Magyarország különböző tájairól.

Hány klipet készítettél eddig?

Négyet. Küld el a mosolyod, Nincs határ, a fiatal a szíved, Sosem volt. Ha fiatal a szíved című klipet a japánok segítették elkészíteni.

Az éneklésen kívül színházban is fellépsz. Hogyan kerültél oda?

Először anyukám vetette fel a gondolatot, hogy színházban is felléphetnék. Egy nap, amikor a színház előtt sétáltam, felajánlottak egy szerepet. Az ajánlatot rögtön elfogadtam, hiszen az volt az álmom, hogy gyorsan híres legyek.

Tavaly és idén is felléptél Japánban egy énekversenyen. Hogyan folyik ez a verseny?

A versenyre a világ összes tájairól jönnek versenyzők. Tavaly a második helyen végeztem, mivel egy röpké pillanatra a fejem fölött lévő szövegre pillantottam. Az idén első lettem. A verseny után sok rajongó gratulált.

Mi volt a jutalmad?

A pénznyeremény mellé kaptam egy nagyon szép szobrot is.

Milyen terveid vannak?

A hazai szereplések mellett vár még rám a japáni koncertezés is.

Köszönöm a beszélgetést.

Soos Maja, 8. osztály

A tükör előtt

Az emberek, amikor tükörbe méznek, nem mindig látják azt, amit szeretnének. Amikor a barátnőimmal beszélgetek, néhányan sokszor panaszkodnak, hogy nem megfelelő a testsúlyuk, hogy egyik fiúnak sem tetszenek, mert rondák. Amikor én a tükörbe nézek, sokszor el tudok gondolkodni magamon, a barátaimról, vissza tudok emlékezni arra, amikor még kicsi voltam. Most már hetedik osztályos vagyok, ami azt jelenti, hogy már éretten kell viselkednem, kedvesnek lennem, és kerülnöm a hülyeségeket. Komolyan kell vennem az iskolát, mivel egy tizenkét éves lánynak nem lehet a tudásfelmérő előtt először kézbe fogni a tankönyvet. Folyamatosan kell tanulnom és odafigyelnem arra, hogy ne legyen rossz osztályzatom.

Persze otthon is kell segíteni. Egy lánynak kell segítenie az anyukájának, könnyebbítenie neki a mindennapi házi munkát. Mondjuk, kiviszem a szemetet, néha elmosogatok, megterítek, lepakolom az asztalt.

Az idei iskolaévben sokkal kevesebb a szabadórám, mint tavaly. Most csak egy, tavaly minden nap volt, de ezzel is meg kell birkóznom. Van sok olyan tantárgy is, amit nem kedvelek, mint például az ének-zene vagy a rajz. De szeretem a magyart és az angolt. A rajzot nem szeretem, mivel nem vagyok jó művész. Anyukám mindig szeretett rajzolni, és jó ötletei voltak. A gyönyörű festményei már kiállításon is ki voltak akasztva. Úgy látszik, hogy én nem az ő kézügyességét örököltem.

Persze azt sem szabad elfelejteni, hogy egy ember sem tökéletes. Mindenki valamiben jó és rossz is. Például én szeretem a magyart, amiben jó vagyok, de egyben szeretem a tornát is, amiben viszont nem vagyok annyira jó és utálok a focit. Mindenki más-más dolgot szeret, és ezt tisztelni kell.

Meg kell becsülnünk, amink van, mert egy perc alatt fordulhat a kocka, és lehet, hogy még csak akkor fogunk rájönni, hogy milyen is egy rossz élet.

Így szerintem, amikor valaki tükörbe néz, látnia kell a jó tulajdonságait, és el kell fogadnia magát olyannak amilyen.

Abraham Sarah, 7. osztály

A tükör előtt

Emirian vagyok és nagyon szeretem a modern gépezeteket.

Az iskolában vannak jó és rossz osztályzataim is. Otthon sokat segítek a papámnak, mamámnak, anyukámnak és apukámnak. A sportban is jó vagyok, de technika óránál is szépek az eredményeim. Nagyon szeretek kirándulni a barátaimmal, iskolatársaimmal.

Otthon szeretek barkácsolni, nem feltétlenül mindig sikeresen. Zeneiskolába is szeretek járni, ahol harmonikázni tanulok, és sikeres is vagyok.

Minden évszakot szeretek, de a kedvencem a tél, mivel akkor hóembert lehet készíteni fagyos hóból és hógolyózni.

Hosszú hajam van, ezért néha azt hiszik, hogy lány vagyok. A szemem kék, magasabb növésű vagyok. A kedvenc színeim a kék, a zöld és a fekete. A kedvenc focicsapatom a Bayern München.

Nagyon boldog vagyok, hogy ilyen boldogan élhetem az életemet.

Varga Dora Emirian, 7. osztály

Édesanyám

Anyukám nagyon jó ember. Amióta megszülettem, ha baj van, mindig hozzá fordulok. Vele szokok bevásárolni menni, ő segít a házi feladatokban, és nagyon jó tanácsokat tud adni.

Magyarországon született, Szentgotthárdon. Apukámhoz költözött Hodosra, azóta is itt élünk. Mivel anyukám Magyarországon töltötte az egész gyerekkorát, nem beszéli tökéletesen a szlovén nyelvet. De engem ez nem zavar. Igyekszik, ami jó, hiszen mégis kétnyelvű faluban élünk.

Január 26-án született. Imádja az olaszos ételeket, legfőképp a tésztákat. Nagyon szeret olvasni. Festeni is szokott, gyönyörű festményei nekem is tetszenek. Jelenleg a Népújságnál dolgozik. Nagyon jó cikkeket ír. Ért a divathoz. Mindig tudja, milyen ruhadarabok a menők. A házi munkát sem hanyagolja. Hogy is tud ilyen sok mindent megcsinálni?

Anyukám nagyon kedves, vicces, figyelmes, okos, tehetséges nő. Sok titkom megosztom vele, mivel tudom, hogy benne megbízhatok. Röviden mondva, jobb anyukát nem is kívánhatnék.

Abraham Sarah, 7. osztály

A húgom

A húgom olyan lány, akire mindig számíthatok. Neki mindent elmondhatok. Tudom, nem fogja senkinek elmondani a titkaim. Szeretem őt. Akkor is, ha ezt nem mindig mutatom ki. Sok dologban hasonlítunk egymásra, néhány dologról pedig teljesen más a véleményünk. Harmadik osztályba jár. Imád játszani. Én már kezdek felnőni, úgyhogy nem játszhatok vele mindig. Ezt ő néha nem nagyon érti. Majd ha nagyobb lesz, megérti, miért nem játszhatok vele annyit mint régen.

Nagy fantáziával rendelkezik. Amikor kicsi volt, egy rajzfilmből megtetszett neki a Sissi név. Úgy döntött, hogy az ő neve is Sissi lesz. Akárhova mentünk, ha Alidának vagy Kiarának szólították, ő feldühödött, és kijavította őket, hogy az ő neve nem Alida, hanem Sissi. Sokáig csinálta ezt. Egy idő után már rájött, hogy a neve tényleg Alida Kiara. Utána viszont azt nem fogadta el, hogy néhányan Kiarának szólítják. Még ma sem tetszik neki annyira. Mi is már hozzászoktunk, úgy hogy mindenkinek csak Alida.

De...hogyan milyen is ő...

Ő egy nagyon kedves, okos, vicces, szép lány. Reggel, amikor iskolába kell menni, ő mindig szeret lustálkodni. Amíg én fogat mosok, ő még mindig élvezzi a melegséget, amit a takaró nyújt.

Szeret olvasni, sokszor ír a naplójába, amit senkinek nem mutat meg. Tanárnő szeretne lenni. Otthon sokszor játszunk olyat, hogy Ali és én vagyunk a tanárnők, a képzeletbeli gyerekek pedig a tanulók. Néha ő ébreszt rá, hogy még nem akarok felnőtt lenni. Ezt is szeretem benne.

Szerintem ő mindig ilyen jó tesóm lesz, és majd még felnőtt is úgy érezzük, milyen jó testvérek voltunk és vagyunk.

Abraham Sarah, 7. osztály

A papám

A papám 57 éves. Traktorista, és a Panvitánál dolgozik. A munkahelyéről sokszor piszkosan jön haza, mert ott ilyent is kell dolgozni.

Otthon ő a gazda, mert ő gondoskodik az állatokról és a gépezetekről. Szeret, és nagyon jól tud kártyázni, a kedvence a máriázás. Néha egy teljes órát is játszani szokunk. Ha kell, nagyon mérges is tud lenni. Ha valami elpusztul a gépezetek közül, meg tudja csinálni, bármennyi időbe is telik.

Nagyon szereti az autókat, és ha valami történik az övével, rögtön viszi szervizbe, és minden második héten meg is mossa.

Miközben dolgozik, szeret zenét hallgatni. Ha nincs a közelben rádió, dudorász, füttyöl különböző énekeket.

Remélem, hogy mindig ilyen marad amilyen, mert ilyennek szeretem.

Varga Dora Emirian, 7. osztály

Moja sestra

Pisal bom o svoji sestri Kaji. Rodila se je 12. Januarja leta 1988. V družini sva dva otroka, ona in jaz.

Najini mami je ime Lidija, očetu pa Darko. Najina babica in dedek naju imata zelo rada. Njena prva igrača je bila medvedek, dobila ga je za svoj prvi rojstni dan. Ko je bila stara 2 leti, je začela obiskovati vrtec v Domanjševcih. V vrtec je hodila zelo rada, kajti tam je imela dosti prijateljev in prijateljic. V vrtcu je zmeraj jedla zunaj, ostali ki so z njo obiskovali vrtec, so pa jedli notri, v vrtcu. Ko je bil čas, da gre domov, je vedno prva odšla domov. Ko je bila stara 3 leta, je dobila hišico, v kateri se je ves dan igrala in ni hotela iz nje. Pri 4. letih je izvedela, da bo najina mamica rodila. Ko je prišel tisti čas, je odšla z očetom v bolnišnico in tam ves čas govorila, naj mi data ime Darko. Želja se ji je uresničila, ko so me spustili domov iz bolnišnice, se je vedno z mano igrala in me učila. Ko je bila stara 5 let, je za rojstni dan dobila veliko igrač in sladkarij. Ravno tisti dan so z vrtcem nastopili na proslavi. Ko so odplesali, je vsak otrok dobil igračo in tudi ona. Igrače se je zelo razveselila, ker je ravno takrat praznovala rojstni dan. V 6 letu starosti je zaključila z vrtcem in začela obiskovati 1. razred v Domanjševcih. V prvem razredu je imela najrajši učiteljico madžarščine. V 2. razredu v Domanjševcih se je rada učila in zabavala. Z 8. letom starosti je začela obiskovati 3. razred v Prosenjakovcih. Od 3. do 9. razreda je obiskovala osnovno šolo v Prosenjakovcih. V 8. razredu se je začela ukvarjati s plesom. Na tekmovanjih je dosegla zelo dobre rezultate. Vsi člani družine jo vedno pohvalijo in tudi drugi njeni prijatelji in znanci.

Ko je bila stara 15 let, se je vpisala v murskosoboško Športno gimnazijo. V 1. letniku so dosti potovali in se zelo dosti učili. V 2. letniku se tudi ima dosti za učiti. Nazadnje je na treningu plesa padla in si poškodovala kolena. Nato je šla k zdravniku. Zdravnik ji je dejal, da naj 2 tedna ne hodi na treninge. Bila je zelo žalostna, kakor tudi mi, člani družine.

Darko Sever, 8. razred

Osztálykirándulás

Szeptember 22-től egy hetet Bohinjban töltött a 7., 8. és 9. osztály. Ott sok mindent megtanultunk, és sok barátságot kötöttünk. A bogijainai és a fokovci-i iskolások is részt vettek a foglalkozásokon. Megismertük Bohinj szépségeit, kenúztunk, megtudtuk, hogy csinálják a sajtot, melyik növények és állatok élnek a bohinji tóban és mellette, sokat gyalogoltunk, elmentünk a Savica vízesésig gondoláival felmentünk Vogelre.

Állatok élnek a bohinji tóban és mellette, sokat gyalogoltunk, elmentünk a Savica vízeséshez, gondoláival felmentünk Vogelre, megismertük az alpesi növényeket és még sok más érdekeset. Nekem legjobban a kenúzás tetszett.

Amikor arról tanultunk, hogy csinálják a sajtot, elmentünk egy múzeumba is. Az úr először röviden elmagyarázta mit és hogyan kell dolgoznunk, aztán a tanárnők csoportokba osztottak bennünket. A mi csoportunk hét tagból állt. Csoporton belül felosztottuk, ki mit fog csinálni. Nekem a vaj elkészítését kellett bemutatnom.

A kenúzásnál eldöntöttük, ki fog a kis és ki a nagy kenúban lenni. Én a nagyba kerültem. Mindegyik kenuban volt egy irányító. Vigyáznunk kellett, hogy ne essünk be a vízbe.

Szerencsére ez senkivel sem történt meg.

A Savicához való gyaloglás is nagyon tetszett, annak ellenére, hogy az út nagyon hosszú volt. Amikor már azt hittük, hogy odaértünk, még rengeteg lépcső várt ránk. Körülbelül 550. amikor végre felértünk, megcsodálhattuk a vízesést. Ott meguzsonnáztunk. Lefelé már könnyebb volt az út.

Minden nap esti animációnk is volt. Első este cirkuszi trükkökben próbálhattuk ki magunkat. Szerdán fagyizni mentünk, de voltak különböző játékok is.

Így könnyebben megismerkedtünk a másik két iskola tanulóival is.

Nemet Tajda, 8. osztály

Jutalomkiránduláson Szlovákiában

Iskolánk azon tanulói, akik kiváló eredményeket értek el a magyar nyelvi versenyeken, kétnapos jutalomkiránduláson vehettek részt április végén Szlovákiában. A kiránduláson részt vevő tanulók (Samo, Tajda, Lea és Dominik) megnézhattük Pozsony, Dunaszerdahely és Bős nevezetességeit. Első nap megtekintettük Pozsony nevezetességeit, turistavonattal utaztunk fel a várig, és egy gyönyörű dunai hajókázásban is részünk volt.

Pozsony (szlovák elnevezéssel Bratislava) hagyományos magyar koronázóváros, az 1993-ban létrejött Szlovák Köztársaság fővárosa, az ország kulturális, kereskedelmi és ipari központja.

A Pozsonyi Vár stratégiai helyen épült, fontos kereskedelmi utak, többek között a borostyánút kereszteződésében. Mária Terézia a pozsonyi vár falai között helyezte biztonságba a magyar koronaékszereket. A Duna mentén fekvő, 85 méter magas dombon található. Tiszta időben a Várból kilátás nyílik Ausztria és Magyarország felé is.

Nagyon sok érdekes épület található a Várnegyedben, számos legenda is fent maradt, mindenképpen érdemes időt szentelni ennek a városrésznek!

A Szent Martin Dóm Pozsony legnagyobb temploma.

Több mint 700 évvel ezelőtt épült, és a magyar királyok koronázási helye volt. A templom legmagasabb tornya 85 méter magas és a toronyban levő kiállításon a Magyar Szent Korona másolata is megtekinthető.

A templom az új híd (Nový Most) lábánál fekszik. Ezen a hídon található az UFO étterem, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik a városra.

Másnap Bóst és Dunaszerdahelyt ismertük meg. Dunaszerdahely a szlovákiai magyar szellemi élet egyik központja. Található itt irodalmi kávéház és színház, a város évente számos kulturális fesztiválnak ad otthont.

A Csallóköz szívében fekvő Bős határában található Szlovákia legnagyobb vízerőműve. A vízerőmű létesítésének eredeti célja az árvízvédelem, az energiatermelés, a hajózhatóság biztosítása.

A szabadidőben bevásárolhattunk emléktárgyakat, fagyiztunk, stb.

Nagyon jól éreztük magunkat a kiránduláson.

A kiránduláson részt vevő tanulók és a tanárnő

Időfutár, a körző titka (könyvajánló)

Gimesi Dóra, Jeli Viktória és Tasnádi István könyvét szeretném bemutatni.

A könyv először rádiójáték volt. Mert a hallgatónak nagyon megtetszett, regényt írtak

belőle.

Ez a könyv nagyon érdekes, izgalmas, letehetetlen és mai. Azért is érdekes, mert az izgalmak egy velünk egyidős lánnyal történnek.

Hanna nemrég költözött Budapestre és számára még minden szokatlan: új iskola, új tanárok és persze új osztálytársak.

Ha ez még nem lenne elég: az úton egy öregemberbe ütközik, megbolondul a számítógépe ... és az egésznek valahogy köze van ahhoz a rozsdás körzőhöz, amit az utcán talált.

Vajon miért kell mindenkinek ez a körző? Mit akar vele kezdeni Sándor, az öregember, és miért nem tud Hanna sem megválni tőle? És mi köze mindennek Bécshez, a Sakkozó Törökhöz és Bújdosónéhoz, a

történelemtanárhoz?

A rejtélyek kinyomozásában Hannának segít a szuperokos szegedi barátnő és Tibi, a kicsit lassúbb eszű, de hűséges osztálytárs. A kalandok szüneteiben pedig arra is van idő, hogy barátságok szövődjenek és szakadjanak meg, és persze szerelmek is szövődnek...

Ez a könyv azért jó, mert sokat tanulhatunk belőle. Ha elolvasod, akkor megtudod, hogy mit. Csupa olyan dolog van benne, ami érdekli a fiatalokat. A könyvben az izgalmak sosem érnek véget, mindig történik valami. Ha nem a rozsdás körzőről van szó, akkor szerelemről, barátokról és barátságokról...

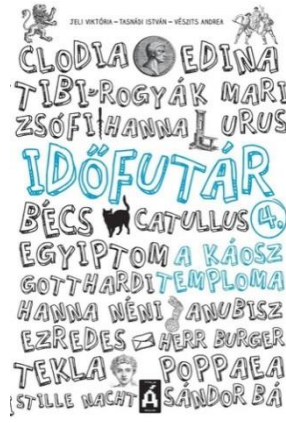
Ha a bemutatásom során megtetszett a történet, olvasd el te is, és add tovább. A könyvet megtalálhatod a könyvtárunkban.

Nemet Tajda, 8. osztály

Tasnádi István kapta az IBBY Év Gyermekekönyve 2012 díjat

OLVASD EL TE IS A SZOROZAT TÖBBI RÉSZÉT!

Nemet Tajda ajánlata a forró nyári napokra.

Olvasd el te is Leiner Laura A Szent Johanna gimi sorozatot!

Nem bánod meg!

A sorozatot megtalálod könyvtárunkban.

A plakátot Nemet Tajda készítette.

Már nem vagyok gyerek

A szüleim azt mondják, hogy még gyerek vagyok, de miért?

Sokat gondolkoztam és rájöttem, hogy gyerek addig vagyok, amíg a szüleim élnek. De én még mindig azt gondolom, hogy már nem vagyok gyerek. Tudok főzni, sütni, takarítani, jól gondolkozni, és minden mást, amit egy felnőttnek tudnia kell. Talán ennyi nem elég ahhoz, hogy azt mondhassam, hogy már nem vagyok gyerek?

Volt már példa arra, hogy jobban tudtam megoldani dolgokat, mint a felnőttek. Szerintem okosabb vagyok a felnőtteknél, vagy mégsem? A szüleim sokszor mondják, hogy gyerekesen viselkedem. Akkor viszont én ezt mondom nekik: „hiszen még gyerek vagyok.”

Nem tudok kiigazodni magamon. Nem tudom, mit gondoljak. Gyerekesen viselkedni az, ha játékkal akarsz játszani, vagy ha tanulni akarsz? Szerintem az első. Szóval én nem lehetek gyerekes, mert nem játszom játékokkal, hanem tanulok. Gyerekesnek lenni az is, ha apró dolgokon mérgelődsz és vitatkozol másokkal. Ez viszont sokszor megtörténik velem.

Szerintem én már nem vagyok gyerek, akkor is, ha a szüleim azt gondolják. De azért mindig megfogadom a tanácsukat, mert ők csak jót akarnak.

Vörös Anja, 9. osztály

Már nem vagyok gyerek

Sokszor felmerül bennem a kérdés, vajon mi vagyok. Felnőtt nem, az biztos, de gyerek sem.

Van e két állapot között valami? Vannak napok, amikor gyereknek szólítanak, és vannak napok, amikor felnőttnek. Nem értem a felnőtteket! Most szólítsanak gyereknek vagy felnőttnek, ne egyszer így, máskor úgy. Döntsék el, mi vagyok számukra!

Amikor fontos döntéseket kell meghozni, felnőttnek érzem magam. Néha úgy érzem, egyedül is tudnék boldogulni, de aztán rájövök, hogy nem. Néha azt sem tudom, mit vegyek fel, nemhogy életre szóló döntéseket hozzak. Körülbelül egy év múlva el kell döntenem, hol szeretnék továbbtanulni. Most még semmi sem érdekel olyan szinten, hogy egy életen át azt csináljam.

Arra már rájöttem, hogy nem vagyok felnőtt és miért. De miért nem vagyok gyerek? Vagy talán az vagyok? Nem tudom. Nem lehetek gyerek, hiszen a szüleim és a tanárok is azt mondják, hogy felnőttem. És én is így érzem.

Nemet Tajda, 8. osztály

Kérdés

Lehet-e jónak lenni egy rossz világban? Ebből sajnos mindig kevesebb van. Ezt a kérdést teszi fel magának Kálnay Adél is.

Mindenkiben persze van valami jó, de mindenkiben van rossz is. Minden gonosz emberben biztos van jó. Ők is egyszer kicsi gyerekek voltak, akik oda szerettek bújni a szüleikhez, és értékelni tudták az apróságokat. Csakhogy ebben a felnőtté válás folyamatban elvesztek. Több oka van annak, miért vált valaki "gonosszá" vagy éppen jóvá. Ezt csak mindenki maga tudhatja.

De lehet valakit jótettre kényszeríteni? Hogy vigasztaljanak meg valakit? Hogy adjanak egy koldusnak ételt? Többet adjanak, mint kapnak? Szerintem lehet, csak a mai világban az emberek túl el vannak foglalva saját magukkal, és nem vesznek észre másokat maguk körül, nem látják, hogy szenved valaki más.

Vannak emberek, akik békét és egészséget kérnek karácsonyra új számítógép helyett, akik értékelnek minden megadott percet az életben, akik adományoznak mindenféle jótékonyági szervezetnek, akik mint önkéntesek is dolgoznak, és akik tiszta szívből szeretnek. Igen, vannak még olyan emberek. Nekem ilyenek a példaképeim. Ők olyan emberek, akikről példát vehetne mindenki, és tényleg tiszteletre méltók. Ha több ilyen ember lenne, a világ szebb lenne. Eltűnne az éhezés, a háborúk.

Ez az én válaszom a kérdésre.

Az emberek maguk döntenek el, ha a jó, vagy a rossz utat választják, ha a fejüket, vagy a szívüket hallgatják meg.

Dolinar Lana, 9. osztály

Nikoli več vojne

Pravijo, da je življenje lepo, da naj uživamo v miru in lepotah tega sveta. Pa je res tako? Seveda ne. Nekateri ljudje žal ne morejo mirno uživati v lepih trenutkih, ki jim jih ponuja življenje. Ti ljudje živijo v trpljenju, krivicah in vojni.

Letos mineva 70 let od konca 2. svetovne vojne, ki je mnogim ljudem pustila veliko posledic. Ljudje so bili prisiljeni zapustiti svoje domove, nekateri so morali zbežati pred sovražniki, druge pa so zapirali v taborišča in jih množično ubijali, veliko ljudi je izgubilo svoj dom. Dom, kjer so odraščali in spoznavali okolje in ne morem si predstavljati, kako je, ko izgubiš vse, kar si imel, vse, kar ti je bilo domače. Mnogo otrok je izgubilo družine, mnogo mater in žena je izgubilo svoje sinove in može. Na tisoče in tisoče mož se je vrnilo iz vojne spremenjenih, spremenjenih zaradi vseh grozot, ki so jih videli med vojno. Da ne pozabimo, da je bilo v koncentracijskih taboriščih ubitih 6 milijonov Židov. Pa tudi vseh ljudi, ki se niso želeli bojevati, pa so se morali. Vse to zaradi česa? Ker so nekateri diktatorji držav hoteli več ozemlja? Postati najbolj mogočna država na svetu? Zgodovine žal ne moremo spremeniti.

Po 2. svetovni vojni je svet prisegel na mir in vsi so se strinjali, da se takšna stvar ne sme več zgoditi, a žal ta obljuba ni trajala dolgo. Zlo vojne se širi še danes. Vedno znova se pojavljajo novi spopadi, nove nevarnosti, celo v takšnem svetu kot je danes. Številni vojni spopadi se odvijajo v Afriki in Aziji, tudi v Ukrajini ni nič drugače. Poleg tega pa so tarča napadov pripadniki muslimanske vere v Evropi (zažigajo mošeje in njihove domove), na drugi strani pa muslimanski teroristi izvajajo samomorilske napade in pobijajo zaposlene pri satiričnem časopisju. Zgleda, da kamorkoli se obrnemo, je vedno več krivice, trpljenja in vojne. Vodilni nam puščajo prazne besede in neizpolnjene obljube, pa čeprav se nekateri trudijo zatreti napade, jim to enostavno ne uspeva. To se mora spremeniti. Ljudje moramo stopiti skupaj in dati na stran svoje predsodke. Ne bi smeli gledati na vero, spolno usmerjenost ali narodno pripadnost posameznika, ker ne glede na to, kakšni smo, smo pod kožo vsi krvavi. Če bi vsi ljudje razmišljali tako, ne bi bilo diskriminacije in nesporazumov. Vsi bi prišli do skupnih rešitev, ne bi bilo nepotrebnih oboroženih napadov in protestov. Vsi, ki jim zdaj pobijajo družine, uničujejo domove in jih preganjajo iz domovine, bi imeli lepše življenje. Tudi mnoge ženske bi bile deležne izobrazbe, bile bi enako vrednotene kot moški, saj mnogo žensk še zdaj nima te priložnosti. Svet bi bil lepši in mirnejši. Kljub grozljivim dogodkom iz preteklosti pa se nekateri ljudje vseeno ne učijo. Zakaj imeti vojno, če imaš lahko mir. Saj z vojno izgubimo vse, kar nam je ljubo, z mirom pa nič.

Začeti se moramo bolj zavedati, kaj pomenijo besede mir, domovina in svoboda. Nekateri ljudje sploh ne vedo, kaj te besede pomenijo, saj že od otroštva živijo sredi vojnih žarišč in tisti, ki imamo streho nad glavo in družino ob sebi, moramo te vrednote bolj ceniti, se jih naučiti sprejemati kljub manjšim nesporazumom. Velik vpliv bi to moralo imeti predvsem na mlade, da bi lažje razumeli, zakaj je tako pomembno, da smo se rodili v miru in svobodi. Vodilni, tu mislim predvsem na predsednike držav in ministre, pa bi se morali pogovoriti o tem, kako naprej, kako reševati že nastale probleme in kako se soočati s protesti, spopadi. Ampak to je le moje razmišljanje in pogled po eni strani na vojno, po drugi pa na svobodo in mir. Nikogar ne obsojam za odgovornega pri nastali situaciji, hočem reči le, da en posameznik ne more narediti tako velike spremembe, za to je potrebno več ljudi. Več ljudi je bilo potrebno tudi za začetek 2. svetovne vojne in več ljudi bi bilo potrebno, da se najde skupna rešitev in da se temu naredi konec. Včasih se mi zdi prav žalostno, ko vidim ljudi, a ne vidim človečnosti.

Moj zaključek je, da zgodovine ne smemo potisniti na stran in pozabiti nanjo, iz posledic vojn 20. stoletja se lahko marsikaj naučimo, da ne bi spet ponavljali istih napak. V današnjem svetu pa moramo bolj ceniti stvari, ki so nam samoumevne, in se skupaj boriti proti zlu. Le tako bomo nekaj dosegli in ohranili lepši svet za naše potomce.

Lana Dolinar, 9. razred

Kérdés

Elgondolkodtál-e már azon, hogy lehet-e jónak lenni egy rossz világban?

Igazából az emberek szabadon döntenek arról, hogy a jó vagy a rossz utat választják, mert az út, amit be kell járniuk, sok ember számára könnyebbnek tűnik. De rövid idő után rájönnek, hogy rossz cselekedetük után mindenki büntetést kap. Ezt a büntetést nem a bíróság adja, hanem az élet. A jó embereknek igaz, hogy hosszabb utat kell bejárniuk kisebb – nagyobb gondokkal.

A barátok és a család segítségével könnyebb megoldani a gondokat. De egy olyan ember számára, aki a rossz utat választja, annak a szeretet nem jelent, nem számít semmit. Csodálatos érzés az, ha valakinek segíthetsz. Az bánt a legjobban, mikor a tévében vagy a neten nézem, hogy mennyi a szegény gyerek Afrikában és az egész világon körül éhes és nem tud mit enni, sír, édesanya nem tud mit enni adni neki.

Móricz Zsigmond könyve, a Légy jó mindhalálig, jó példa erre. Misi próbál jó lenni, a helyes, jó utat választja. A helyes út számára tele volt megvívatlan harcokkal, de ő nem hátrált meg. Ezek a harcok nem fegyverrel vívódnak, hanem a szívben és a lélekben.

Mindenki lehet jó egy rossz világban, de ahhoz a helyes, jó utat kell választania és legyőzni minden akadályt.

Varga Emilia, 9. osztály

Pályaválasztás

A gyerekeknek egyszer el kell dönteniük, hogy mivel akarnak foglalkozni, amikor nagyok lesznek. Én már nagyon sokat gondolkoztam. Először szakácsnő akartam lenni, később cukrász, most pedig állatorvos szeretnék lenni.

Nagyon szeretem az állatokat. Szeretek velük játszani, és persze szeretném őket gyógyítani is. Nekem otthon sok állatom van. Kutyák, macskák, őz, tyúkok, disznók és még sorolhatnék néhányat. Sokat foglalkozom a kutyámmal. Ezt észre is lehet venni, mert nagyon sokat tud, és mindig szót fogad. Az őzem nagyon félénk, de közben nagyon okos is.

Ennek a szakmának a pozitív oldala az, hogy valakit meggyógyíthatsz, és hogy megmenthetsz egy életet. Szerintem negatív oldala nincs, de lehet, ezt csak én gondolom így.

Ez az iskola Mariborban van. Eleinte biztos, hogy nehéz lesz, hogy nagyon fognak hiányozni az otthoniak, de remélem, hogy hamar megszokom.

Azért választottam ezt a szakmát, mert szeretném gyógyítani az állatokat és több mindent megtudni róluk. A szüleim eleinte ellene voltak, de most már másképp állnak a dologhoz.

Sokszor leülünk beszélgetni és akkor el szokom mondani, miért akarok állatorvos lenni.

Az iskola négyéves. Amikor ezt a négy évet befejezem, akkor még elmehetek továbbtanulni.

Ha ezt megcsináltam, akkor lehet, hogy nyitok egy rendelőt, de lehet, hogy nem. Még nem tudom.

Állatorvosból nincs sok, de kevés se, de állatorvosokat mindig fognak használni.

Vöröš Anja, 9. osztály

Pályaválasztási napon (beszámoló)

Tegnap a lendvai iskolán töltöttük a napunkat pályaválasztási napon. Nyolcadik és kilencedik osztályosok vettünk részt rajta.

Reggel nyolc órakor értünk a lendvai középiskolára. Először bemutatták a trénereket, majd bementünk az osztályba. A mi trénerünk Erika és Pali voltak. A délelőtti foglalkozást ők tartották nekünk, és délig tartott.

Először bemutatkoztunk, de úgy hogy a keresztnévünk elé tettünk egy szakmát, amely azonos betűre kezdődött mint a keresztnévünk. Azután különböző játékokat játszottunk, többek között japán focit is. Az úgy ment, hogy kis terpessel körbe álltunk. Volt egy szögletes labda, amellyel gólt lehetett lőni minden láb között. Ha valaki gólt kapott, kiesett. Én a vége felé estem ki, és gólt is sikerült lőnöm.

Saját névjegykártyát is készíthettünk. Céljainkat leírtuk, és párokban bemutattuk. Aztán céljaink legrosszabb verzióját is leírtuk, és ezt is hasonlóképpen bemutattuk. A végén még elmondtuk, nekünk mi tetszett a legjobban.

Ennyi volt röviden a délelőttünk. Majd elmentünk ebédelni. A délutánt a tornateremben töltöttük. Nagyon izgalmas volt.

A trénerek már délelőtt előkészítették a helyiséget négy különböző foglalkozáshoz. Az első az élő könyvtár volt. Ott ugyanúgy mint a könyvtárban kikölcsönözhattünk könyveket, azzal a különbséggel, hogy ezek éltek és lélegeztek. Ezek a könyvek olyan emberek voltak, akiktől tanácsot lehetett kérni különböző szakmákkal kapcsolatosan. Én tanárnál, rádióriporternél és vegyésznel voltam. Mindegyiktől hasznos információkat tudtam meg, amelyek segíteni fognak, hogy könnyebben döntsem el, mi szeretnék lenni.

A következő foglalkozásunk az időgép és a kreatív stand volt. Az időgépnél jó néhány évet előre mentünk az időben, és beöltözhettünk különféle szakmákba.

Én például beöltöztem rockszármának, könyvtárosnak, orvosnak, festőnek, de volt ott még sok minden más is, a tudóstól a pincérig. Ezen az állomáson sokat nevettünk és fényképeztünk.

A kreatív standnál elkészíthettük névjegykártyánkat, és motivációs pitét csináltunk. Az utóbbi úgy nézett ki, hogy egy papirosra fel voltak sorolva tulajdonságok, amiket aztán rárahattunk a piténkre, persze azokat, amelyekről úgy véltük, hogy szükségünk lesz a szakmánkban.

A következő állomásunk az életpálya-kötélpálya volt. Ez a foglalkozás kint a szabadban történt. Először is bekötötték a szemünket. Párikban kellett

dolgozunk. Megvallom őszintén, hogy ettől egy kicsit féltem, mert nem tudtam, mire számítsak. Meg kellett fognom a kötelet, hiszen az vezetett el a célhoz. Útközben különböző akadályokkal találtuk magunkat szembe. Rángatták a kötelet, át kellett mászni egy padon, plüssállatokkal dobáltak, vízzel spricceltek, elcsábítottak, de jött valaki, aki visszavezetett a helyes útra, és a végén megérkeztem a célba. Sikerült!

Hátra volt még az utolsó állomás, a társasjáték, vagyis a felvételizz okosan. Itt négy csapatra osztottak bennünket, és négy bábúval haladtunk előre. Minden állomáson várt ránk egy kihívás, amit teljesíteni kellett. Végül egy csapat ért elsőként a célba (nem mi voltunk azok). Így lett vége a napnak. Az óra elütötte a délutáni négyet, és elindultunk hazafelé.

Szerintem mindenki új ismeretekkel tért haza, és új információkat kapott sok szakmáról. Egy aktív, izgalmas és kihívásokkal teli nap volt ez.

Nemet Tajda, 8. osztály

Kilenc kerek év

2006. szeptember 1. Mintha csak tegnap léptem volna át először az iskola küszöbét. Új tanárok, barátok, épület, minden új. De gyorsan száll az idő. Azóta már kilenc kerek év múlt el.

Hát hol is kezdjem? Az első és a második osztály gyorsan múlt el számomra. Nem kaptunk még osztályzatokat, nem kellett tanulni, szinte játék volt még minden. A harmadik osztályt soha nem fogom elfelejteni. Akkor lett teljes a csapat, még két lány és négy fiú csatlakozott hozzánk, így lettünk tízen. Ez a harmadik se volt még szörnyű, de aztán minden éven többet kellett tanulni. Akkor minden persze nehéznek tűnt, de ha most visszanezék, nagyon jól sikerült minden, soha nem volt nagyobb bajom a tanulással. Mint mondják, a nehéz munka kifizet mindent.

Most hadd mutassam be kicsit az osztályomat. Hét teljes évet töltöttünk el együtt, harmadiktól a kilencedikig. Öt lány és öt fiú alkotja az osztályt. Nagyon hangos osztály vagyunk, és soktól azt is lehet hallani, hogy a legrosszabbak is. Ha akarjuk, nagyon szorgalmasak tudunk lenni. Ha valaki bajban van, mindig összetartunk, és amúgy is jól megértjük egymást. Persze sok vitát és könnyet is láttunk. Nagyon sok jó emlékünk van, és remélem, főleg azokra fogunk visszaemlékezni. Szóval egy mondatban: jobb osztály nem is lehetnénk.

Ezt a kilenc évet sose fogom elfelejteni. Valaki jobban fog hiányozni, valaki kevésbé. De eljött az idő, hogy mindenki új lapot fordítson életében. Ez az új fejezet a középiskoláról szól.

Minden egyszer véget ér. De a sok együtt töltött óra, szünet és kirándulás mindig bennem fog élni.

Dolinar Lana, 9. osztály

Kilenc kerek év

Sokat gondolkoztam, hogy mit írjak ez a cím alá. Nem tudtam, hogyan kezdjem el, mert már nem nagyon emlékszem, mi történt kiskoromban. Na, de megpróbálok visszaemlékezni, és írni róla valamit.

2006. szeptember 1-jén kezdtem el az iskolát, vagyis első osztályba járni. Akkor még gőzöm sem volt arról, hogy mi az iskola. Eleinte nagyon szerettem iskolába járni, mert csak rajzoltunk, festettünk, játszottunk, beszélgettünk és neveltünk. De az idő elteltével minden nehezebb lett. Az osztályban négyen voltunk: Lana, Emilia, Bihar és én. Nagyon megértettük egymást, hiszen mindig együtt voltunk.

Második osztályban minden nehezebb lett. A tanítók szigorúak voltak velünk, sokat kellett írni és számítani.

Harmadik osztályban új osztálytársakat kaptunk: Anabellát, Sanelát, Nikot, Alent, Tilent és Renet. Gyorsan megbarátkoztunk velük, és mindig összetartottunk.

Huuuhh, negyedik osztályban kezdődtek az osztályzatok. Természettudományból beszereztem egy egyest, amit ki is javítottam. Vesna tanító néni volt az osztályfőnökünk. Ő mindig kedves és megértő volt velünk.

Ötödik osztályban már mindenkinek nyugodtabbnak kellett lennie. Az iskola végén Debeli Rtičre mentünk, ahol nagyon jól éreztük magunkat, és meg tanultunk úszni. Ötödikben megtanultam, hogy a telefonszámok között le kell halkítani. Egyszer el kezdett csörögni a tesztírás közben. Nagyon ciki volt.

Hatodik osztályban már ügyeletesek voltunk, és alig vártuk azt a napot, mert akkor nem kellett tanulni. Megvolt az első országos tudásfelmérés, ami nem volt a legjobb.

Hetedik osztályban Gyöngyi tanító néni lett az osztályfőnökünk. Ő matematika és fizika tanár, és hadd tegyem hozzá, a legszigorúbb tanár az iskolán.

Amikor valami rosszat csináltunk, mindig megszidott bennünket, ezért nyolcadikban nem mertünk semmi rosszat se csinálni. Nekem a nyolcadik volt a legrosszabb év, mert sok szomorú és rossz történt velem. Nem az osztályzatokra gondolok, hanem a barátokra... A kilencedik osztály közelebb hozott bennünket egymáshoz. Nem vitatkoztunk, hanem inkább összetartottunk és élveztük az együtt töltött időt, ami már nem volt sok.

Eljött a ballagás ideje. Mindenki nagyon szomorú, egyben vidám, mert nem kell többet általános iskolába járni.

Mindenki nagyon fog hiányozni. Remélem, hogy rendszeresen fogunk találkozni, és nem felejtjük el egymást és az együtt töltött időt.

Vöröš Anja, 9. osztály

Meine Klasse, die Klasse 9

Wir sind die Generation 2006- 2015.

In meiner Klasse sind wir zehn Schüler. Fünf Jungs und fünf Mädchen. Einige sind sehr schlau und einige sehr sportlich. Unsere Klassenlehrerin Frau Kranjec, die uns erfolgreich zu der letzten Stufe unserer Grundschule gebracht hat, ist sehr nett.

Wir haben sehr viel gemeinsam und deshalb verstehen wir uns auch so gut. Auch bei jedem Streit waren wir nicht unschuldig, aber das haben wir schnell aufgeklärt.

Immer wenn wir zusammen sind, haben wir viel Spaß. Wenn jemand Hilfe braucht, sind wir sehr hilfsbereit.

Wir gehen schon seit neun Jahren zusammen in die Schule und am 15. Juni werden sich unsere Wege trennen. Jeder von uns geht in eine andere Klasse mit neuen Gesichter. Einige werden Sportler, andere Tierärzte und auch ein Koch wird nicht fehlen.

Jeder hat andere Ziele im Leben, die wir bestimmt meistern werden.

Wir haben viel Schönes erlebt. In diesen neun Jahren sind wir zu einer großen Familie gewachsen, die wir nie vergessen werden.

Sanela Kranjec, 9. Klasse

Katniss Everdeen – A fecsegő poszáta
Dolinar Lana és Kranjec Sanela, 9.osztály

EKODAN

V petek, 5. junija smo imeli EKODAN. Ob tej priložnosti so na šoli potekale naslednje delavnice: Voda, Recept za ljubezen, Sprostitutvena delavnica in druge.

Jaz sem bila v delavnici Recept za ljubezen. Bilo je zelo zanimivo. Na začetku smo poslušali daljšo zgodbico, potem pa smo napisali vsak svoj recept. V nadaljevanju smo si ogledali Power Point o društvu Rdeči noski. Pomislili smo, da bi odigrali kratko igrico, v katerem bi predstavili glavno nalogo Rdečih noskov.

Šesto uro je sledila predstavitev vseh delavnic. Ob vsaki predstavitvi sem zelo uživala. Sedmo uro pa smo si ogledali tudi vrt, ki stoji poleg šole. Naredili so ga učenci iz delavnice Vrtničarije. Za konec smo jim namenili velik aplavz.

Ta dan mi je bil zelo všeč. Upam, da bom doživela še veliko takšnih dni.

Lea Lainscek, 7. razred

Šopek poln ljubezni za vse, ki prebirate Čebelico.

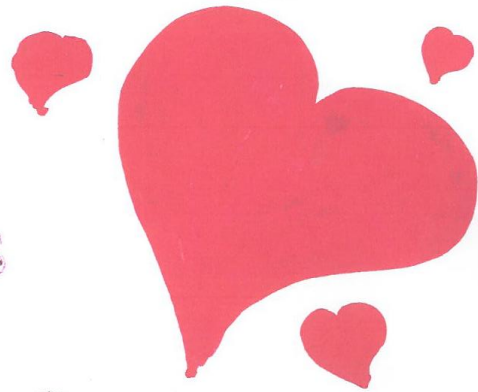

SZERETLEK!

Hozzávalók:

- reggeli puszti
- délelőtti ölelés
- délutáni "szeretlek" szó
- esti puzti ÉS ölelés

Elkészítési folyamat:

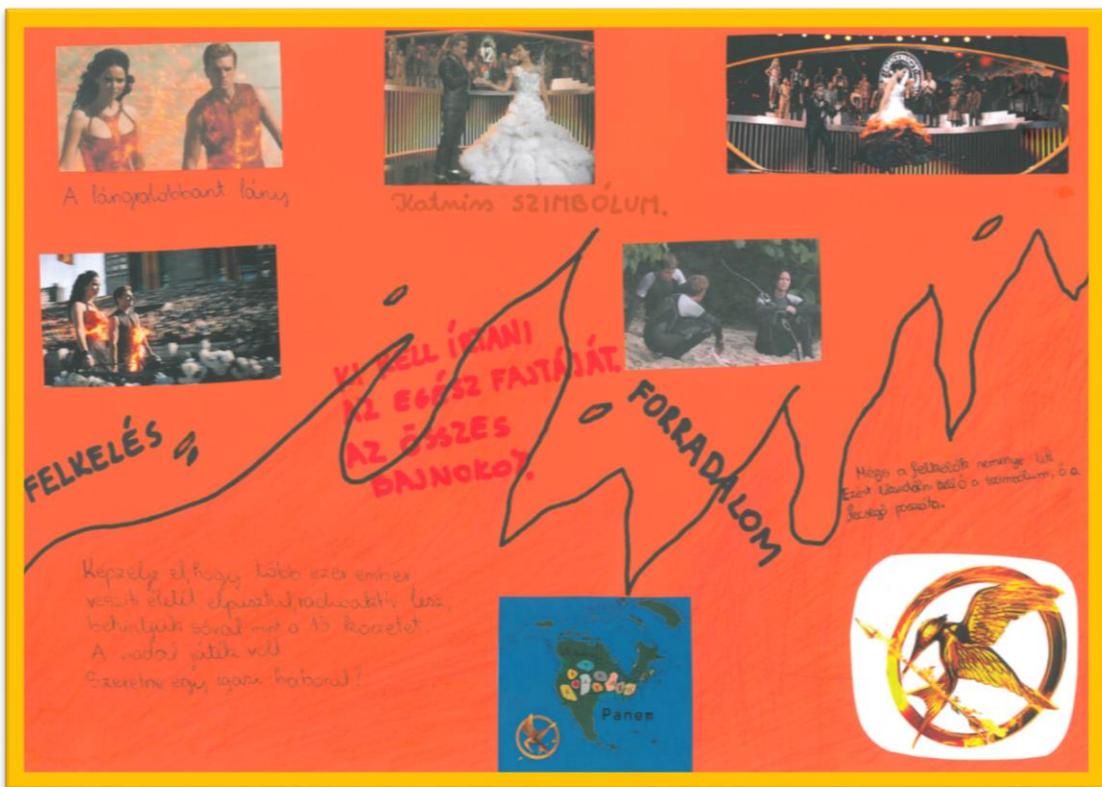

1. Felkelés előtt anyukádnak nyomj az arcára egy szereteteli puzit. Már attól jobb kedved lesz és több energiád is lesz.
2. Délelőtt megöleled anyukádat vagy apukádat. Az energiaszinted megint csak növekszik.
3. Délután kimondod az érzéseidet, lehet ez csak egy "szeretlek" szó, de nagyobb mértékben is adhatod, amiólf a recept még hatékonyabb lesz.
4. Este (fontos, hogy lefekvés előtt) öleld meg a család összes tagját is meg adj nekik puzit.

A napod sokkal szebb és szeretetteljesebb lesz, ha követed az utasításokat! Jóét vigyát, vagyis sok szeretetet!

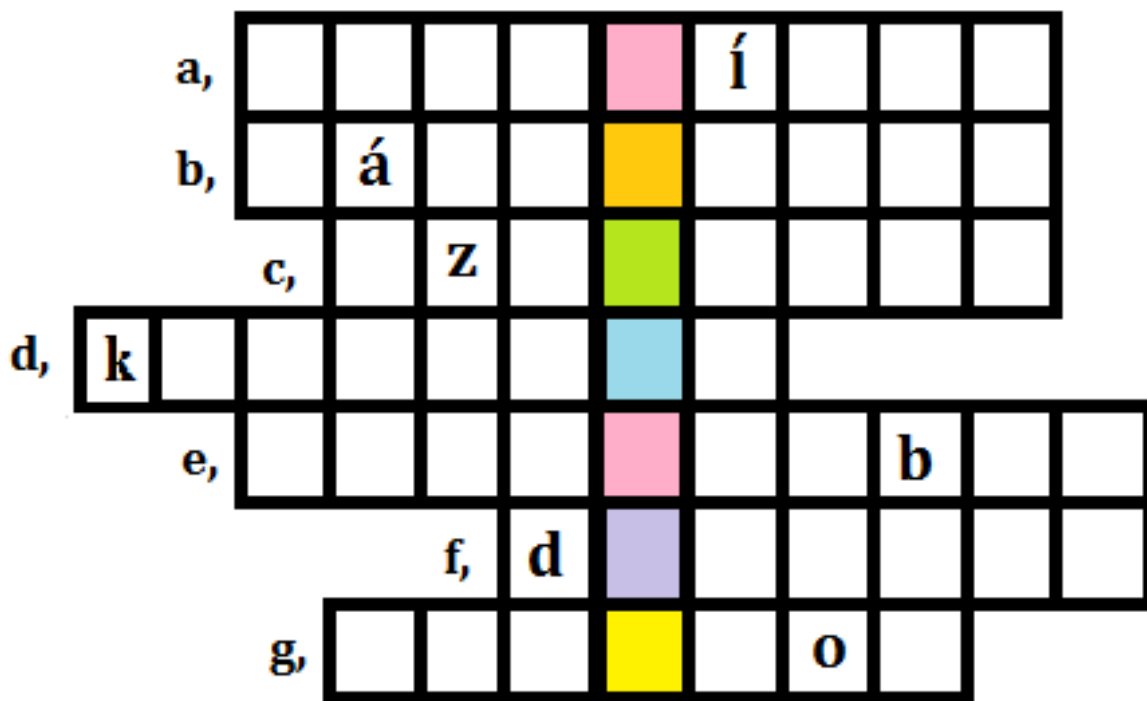
Mellékhatások: jókedv, több energia, szeretet; izmosabb lesz (a sok öleléstől)

A filmnevelés keretében megnéztük Az éhezők viadala című amerikai filmet.
Egy kis ízelítő belőle:

A plakátokat Lana, Emilia és Anja 9. osztályos tanulók készítették

NYÁRI REJTVÉNY

Fejtsd meg rejtvényünket! Ha sikerrel jársz, egy kedvedre való szót, várva várt fogalmat fogsz kapni.

- Ebben találsz kedvenc műsoraidat
- „A” vitaminban gazdag gyökérzöldség
- Tárolásra használjuk
- Kedvelt közlekedési eszköz
- Mulatság más bőrébe bújva
- Csajkovszkij utolsó balettje névelő nélkül
- Ettől tiszta lesz a ruhád

A rejtvényt Abraham Sarah készítette

DŽ-PORTI

Csetilé:

Szia! Itt jelentkezhetsz be a cseteléshez.

Nagyon sok ember már így ismer meg sok barátot...

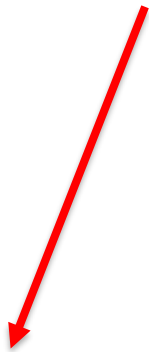

Mozika:

Ez a legújabb és egyik
legszebb FILM!
Nagyon szép és
nagyon populáris!

Brain O'conner – Paul Walker
R.I.P. → ez a színész a film
elkészítése előtt meghalt :(

A vége nagyon szép volt.

Itt van a link, ahol lehet látni az IMDb osztályzatot:

<http://www.imdb.com/title/tt2820852/>

Szereplők:

- Paul Walker; Brain O'Conner
- Vin Diesel; Dominic Toretto
- Dwayne Johnson; Hobbs
- Michelle Rodriguez; Letty
- Ludacris; Tej
- Jason Statham; Deckard Shaw
- Jordana Brewster; Mia

Öregebb film:

Videó star: A videók nagyon szépek és ha megtekintétek, akkor a szívetek sírni fog...

Titanik

Sport:

Sportok: Judo, karate, DZSudzitsz, STB.

Szlovén sport sztárok: Urska Žolnir, Žan Košir,...

Tina Maze

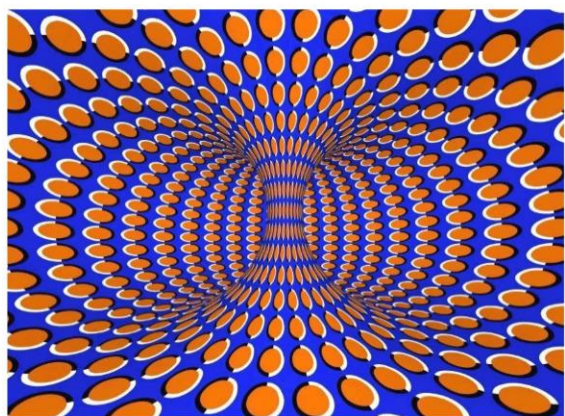
Tini divat JUUUUPI:

Ez itt a fiú TINI DIVAT:

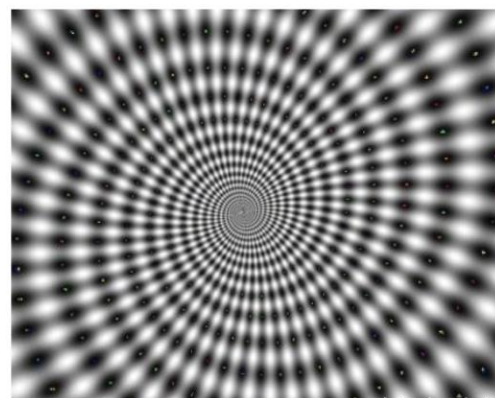

Egy kis illúzió:

Nézd a képet 15 másodpercig...

Nézd a kör
közepét 15
másodpercig...

Žido David, 7.osztály

N-PORTÁL

Shakira új albuma! Hallgass bele! ;)

<https://www.youtube.com/watch?v=daz5b83YkeE>

Jegyezd!

Új tini játékok

Sokan játsszák a MSP=Moviestarplanet játékot, amely nagyon népszerű és a 10 - 15 éves gyerekeknek való.

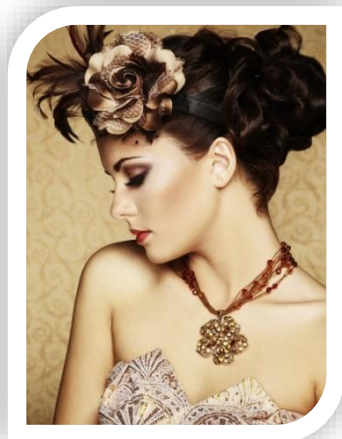
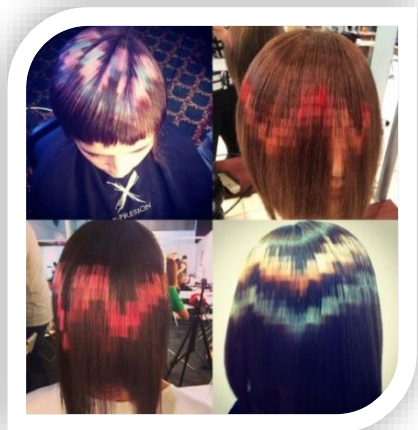
Az én jegyem:

Hát a tiéd?

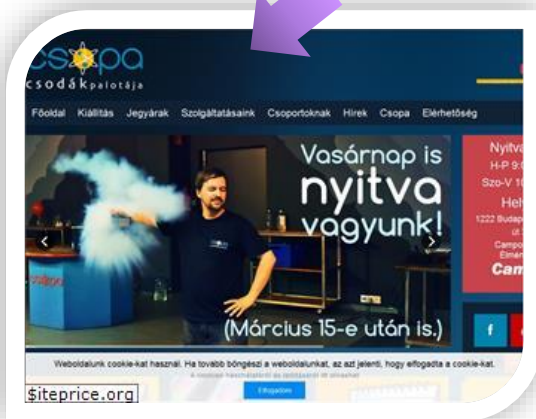

Haj divat – 2015

Próbáld ki!

CSODÁK PALOTÁJA

Ez mi lehetne????

FILMAJÁNLÓ

Nézd meg! Itt a honlapjuk:

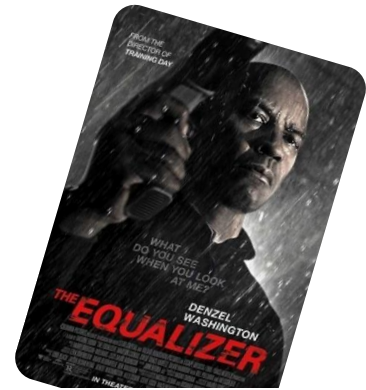
<http://www.csopa.hu/>

1. **The Equalizer** <https://www.youtube.com/watch?v=jAI7rF0eQyQ>

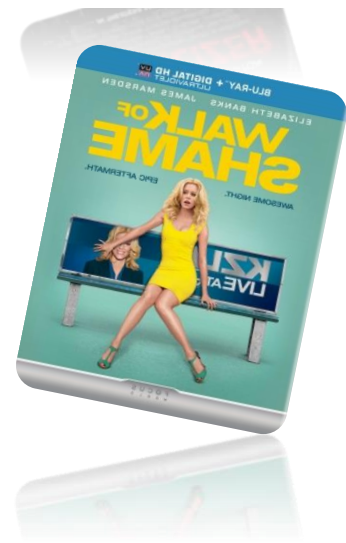
Játszanak:

- Denzel Washington
- Chloë Grace Moritz
- Marton Csokas
- Dan Bilzerian
- Haley Bennett stb.

2. **Walk of Shame** <https://www.youtube.com/watch?v=RTHZEFo7JsY>

- Elizabeth Banks
- James Madsen
- Sarah Wright
- Steven Brill
- Gillian Jacobs
- Ethan Suplee
- Alphonso McAuley
- Bill Burr
- Oliver Hudson
- Tig Notaro
- Ken Davitian

3. Into The Woods <https://www.youtube.com/watch?v=2Byk9Is3TjY>

Játszanak:

- Merly Streep
- Anna Kendrick
- Emily Blunt
- Johnny Depp
- Chris Pine
- James Corden
- Lilla Crawford
- Daniel Huttleston
- McKenzie Mauzy
- Billy Magnussen
- Christine Baranski stb.

És neked? Melyik film tetszik a legjobban?

Novak Nina, 7.osztály

Állítsd össze a saját tini portálodat te is! Jó szórakozást kívánunk!

**VESELE POČITNICE! /
KELLEMES VAKÁCIÓT!**

Izdal: DOŠ Prosenjakovci
Pripravili: Anita Budin, Elizabeta Gaál
Tisk: DOŠ Prosenjakovci
Objavljeno: www.dos-prosenjakovci.si